

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

74. Να συνταχθεί κώδικας περιβαλλοντικής ηθικής. (Κατά πλειοψηφία)

75. Να αναπροσαρμόζεται το φορολογικό σύστημα στις συνεχώς μεταβαλλόμενες ανάγκες του Δημοσίου, με μία απλή μεταβολή των φορολογικών συντελεστών. (Κατά πλειοψηφία)

76. Να παρέχει το κράτος στο φορολογούμενο μέσα άμυνας για την προστασία του, σε περίπτωση αυθαιρεσιών ή και σφαλμάτων των φορολογικών οργάνων. (Κατά πλειοψηφία)

77. Να προσδιορίζεται ο φόρος με βάση την πηγή προέλευσης του αντικειμένου της φορολογίας, κατά τρόπο ώστε τα εισοδήματα του κεφαλαίου να υπόκεινται σε μεγαλύτερη

φορολογία, σε σχέση με τα εισοδήματα της εργασίας. (Κατά πλειοψηφία)

78. Να προστατευθεί ο Ακάμας (Κύπρος) και να ανακηρυχθεί η περιοχή σε Εθνικό Πάρκο. (Κατά πλειοψηφία)

Αθήνα, 15 Ιουνίου 1998

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Στην Αθήνα, σήμερα 14 Ιουνίου 1998, ημέρα Κυριακή και ώρα 17.00' στην Αίθουσα 223 του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων υπό την Προεδρία του Βουλευτή κ. Ιωάννη Γιαννακόπουλου με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων «Εθνική Οικονομία, φορολογία - φοροδιαφυγή - παραοικονομία - περιβάλλον, πολεοδομία - Οικιστικά Δημόσια έργα», της Σύθεσης κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο, τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Γ' Σύνοδο 1997 - 1998.

Στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι εξής «Έφηβοι Βουλευτές»: Θάλεια Αργυροπούλου (Νομός Λαρίσης), Βασιλική Αρταβάνη (Νομός Αχαΐας), Χρήστος Γεωργιοκωστόπουλος (Α' Θεσσαλονίκης), Ανδρέας Γιαννάκος (Αμμόχωστος), Κωνσταντίνος Γκαλντέμης (Νομός Ιωαννίνων), Ελένη Δαδανά (Νομός Πέλλας), Ιωάννης Δημουλής (Επικρατείας), Φωτεινή Δολαπτσόγλου (Νομός Ξάνθης), Γαρυφαλλιά Δουδουξή (Επικρατείας), Άννα Ευστρατίου (Νομός Ξάνθης), Χριστίνα Ζαχαροπούλου (Νομός Αρκαδίας), Αγγελική Ηλιοπούλου (Νομός Κορινθίας), Μαρία Καρεκλά (Λευκωσία), Μιχάλης Κατσικούλης (Νομός Ευβοίας), Ξένη Κατσουπάκη (Νομός Δράμας), Ελένη Καΐκα (Α' Αθήνας), Μαργαρίτα Κεχαγιόγλου (Β' Αθήνας), Ανδρονίκη Κιουρτσிடάκη (Νομός Ρεθύμνης), Κωνσταντίνα Κοκκίνη - Πάσχου (Νομός Πρέβεζας), Παναγιώτης Κοτσελίδης (Νομός Κοζάνης), Νίκος Κουμουνοδούρος (Β' Αθήνας), Μαρία Κυριαζοπούλου (Β' Αθήνας), Χριστοβαλάντη Λαμπροπούλου (Νομός Αρκαδίας), Ηλίας

Λουπασάκης (Νομός Χανίων), Ανδρέας Μακαβός (Α' Θεσσαλονίκης), Βιργινία Μαυμάρου (Νομός Λέσβου), Γιώργος Μαυρουδής (Αμμόχωστος), Καλλιόπη Μιχελάκη (Β' Αθήνας), Χρήστος Μπαλιούκος (Νομός Ηλείας), Παναγιώτα Μποβολέτη (Νομός Ηλείας), Στέλλα-Μαρία Μυτιληναίου (Νομός Καβάλας), Παναγιώτης Νησιούδης (Νομός Σερρών), Νικόλαος Νικολαΐδης (Λευκωσία), Ευαγγελία Ντούρλια (Νομός Καρδίτσας), Μαριλένα Ξυπιτή (Λευκωσία), Μαρία Πάντου (Νομός Θεσπρωτίας), Στέργιος Παπαγεωργίου (Α' Θεσσαλονίκης), Ευφροσύνη Παπανικολάου (Β' Πειραιά), Γεώργιος Παπαχριστοδούλου (Νομός Ευβοίας), Πηνελόπη Παππά (Επικρατείας), Παγώνα Παρισίδου (Νομός Έβρου), Άρτεμις Ποντικάκη (Νομός Χανίων), Κωνσταντίνος Ποντίκας (Νομός Λαρίσης), Αθηνά Ριτζάκη (Νομός Ρεθύμνης), Νικολέτα Σιδέρη (Α' Πειραιά), Ευαγγελία Σουσουγένη (Β' Πειραιά), Δημήτριος Σταμουλάκης (Νομός Τριφάλων), Σταύρος Σταυρουλάκης (Νομός Χανίων), Ηλέκτρα Τασιοπούλου (Υπόλοιπο Αττικής), Ευαγγελία Τίκα (Νομός Μαγνησίας), Δημήτριος Τσοκίδης (Α' Θεσσαλονίκης), Χαράλαμπος Τσαλικίδης (Βέλγιο), Λεόντιος Τσελέπος (Πάφος), Ιωάννης Τσούκας (Νομός Μαγνησίας), Παναγιώτα Τσουπαρέλου (Νομός Καρδίτσας), Νικόλαος Φυτανίδης (Επικρατείας), Ελένη Χαραλάμπους (Κερύνεια) και Αντώνιος Χουριμίδης (Επικρατείας).

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής παρέστη ο κ. Χαράλαμπος Μελισσάρης, Προϊστάμενος Γραφείου Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης φιλόλογος, μέλος της Επιτροπής για το εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεσποινίδες και κύριοι έφηβοι Βουλευτές, ως Πρόεδ-

δρος της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων σας καλωσορίζω στη Βουλή των Ελλήνων. Και για να σας αυτοσυστηθώ λέγομαι Γιάννης Γιαννακόπουλος και εκλέγομαι στο νομό Μεσσηνίας. Στο επάγγελμα είμαι δικηγόρος.

Είναι η πρώτη φορά που προεδρεύω, πέρυσι ήμουν αντιπρόεδρος της επιτροπής και αισθάνομαι μεγάλη χαρά που τα παιδιά του ελληνικού λαού, οι Ελληνίδες και Έλληνες έφηβοι Βουλευτές βρίσκονται αυτή τη στιγμή στο Κοινοβούλιο, στο ναό της δημοκρατίας όπως όλοι γνωρίζετε.

Αγαπητές και αγαπητοί έφηβοι βουλευτές πιστεύω ότι έχετε μπροστά σας ένα δισέλιδο με τη διαδικασία, πέραν του καλωσορίσματος και των ευχών από μέρους μου για καλή σταδιοδρομία και καλή επιτυχία στη ζωή σας και καλή υγεία σε όλους σας, να πούμε δυο πράγματα για τη διαδικασία.

Γνωρίζετε πολύ καλά τα θέματα που θα συζητήσουμε και θα τοποθετηθείτε. Ξέρετε ποιος είναι ο εισηγητής, ο οποίος θα μιλήσει επί οκτώ λεπτά και οι ομιλητές επί τέσσερα λεπτά, οποιοδήποτε από σας θέλουν να μιλήσουν, θα συμπληρώσουν ένα χαρτάκι με το όνομά τους και την περιφέρεια που έχουν εκλεγεί και θα το δώσουν στη γραμματεία. Επίσης, θα γράψουν αν θέλουν να μιλήσουν και την Τρίτη στην Ολομέλεια.

Θα παρακαλέσω θερμότητα να τηρείται η διαδικασία, γιατί κάθε οργανωμένη κοινωνία έχει κάποιους νόμους και κάποια δικονομική αν θέλετε ή εθιμική τάξη για να προχωρήσει. Άλλωστε, η πεμπτοσύνη της δημοκρατίας είναι ο σεβασμός των δικαιωμάτων του άλλου.

Θα επαναλάβω τα θέματα της Σύνοψης Κειμένων των μαθητών που συμμετείχαν στο πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων» από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που θα συζητηθούν στην επιτροπή μας. Είναι Εθνική Οικονομία, Φορολογία, Φοροδιαφυγή, Παραοικονομία, Περιβάλλον, Πολεοδομία, Οικιστικό, Δημόσια Έργα, EURO κ.λπ. Όπως πολύ καλά γνωρίζετε, έχει γίνει αυτή η σημαντική δουλειά, ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων είναι μία κατάκτηση δική σας, προπαντός δική σας και της Βουλής των Ελλήνων επί προεδρίας Απόστολου Κακλαμάνη και πιστεύω ότι δίνει και σε μας τους μεγάλους, τους γονείς σας θα μπορούσε να πει κανείς, τους μεγαλύτερους, μία νότα πώς σκέπτονται τα παιδιά μας.

Γι' αυτό θα παρακαλέσω, όταν ομιλεί οποιοσδήποτε από σας, όλοι μας θα πρέπει να παρακολουθούμε με προσοχή, να σημειώνουμε αν θέλουμε και όταν έρθει η σειρά μας να μιλήσουμε, μπορούμε να κάνουμε μια διόρθωση ή παρατήρηση, χωρίς να αναφερόμαστε στον συναδέλφου την άποψη να την κατακρίνουμε ή να την υμνούμε.

Έχω, λοιπόν, την άποψη ότι, μετά τις διαδικασίες που έγιναν, μπορούμε να αρχίσουμε.

Ο κ. Μελισσάρης (μέλος της Επιτροπής του εκπαιδευτικού προγράμματος «Βουλή των Ελλήνων») έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΕΛΙΣΣΑΡΗΣ (Μέλος της Επιτροπής

του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Λέγομαι Μελισσάρης και είμαι μέλος της επιτροπής της οποίας προεδρεύει ο κ. Σαμαράκης. Ός υπεύθυνος του κέντρου αξιολόγησης έχω την ευκαιρία αυτά τα δύο-τρία χρόνια τώρα να επικοινωνώ με όλα τα παιδιά και να μένω πραγματικά έκπληκτος από την ωριμότητα και τον ωραίο λόγο σας. Εσείς είστε από τους τριακόσιους που επελέγησαν, επειδή οι εργασίες θεωρήθηκαν από τους αξιολογητές οι αξιολογότερες. Οι αξιολογητές των εργασιών σας είναι καθηγητές συνάδελφοί μου, της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίοι εκλήθησαν στο κέντρο αξιολόγησης και επί είκοσι οκτώ ημέρες ασχολούνταν με τα γραπτά σας. Έγινε μέσα στα ανθρώπινα μέτρα που επιτρέπεται αντικειμενική αξιολόγηση και αυτό το αντιλαμβάνεστε εσείς οι ίδιοι που δεν είχατε καμία πρόσβαση στο σώμα των αξιολογητών και όμως οι εργασίες σας θεωρήθηκαν οι καλύτερες.

Έχετε στα χέρια σας τις απόψεις των συμμαθητών σας της περιφέρειας από όπου προέρχαστε. Αυτά είναι όσα είπαν οι συμμαθητές σας της περιοχής σας, τα οποία σταχυολογήθηκαν από τους αξιολογητές και τυπώθηκαν σε αυτό το φυλλάδιο, που έχετε στα χέρια σας. Το άλλο φυλλάδιο περιλαμβάνει τη σύνθεση των κειμένων όλων των μαθητών, που πήραν μέρος στο πρόγραμμα, κατά επιτροπές. Τη σύνθεση για την Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων την έκανα εγώ και γι' αυτό βρίσκομαι τώρα για να σας πληροφορήσω ή να απαντήσω σε κάποια δικά σας ερωτήματα ή προβλήματα.

Έχω συμπεριλάβει όλες τις απόψεις σας και όλων των συμμαθητών, τους οποίους εσείς εκπροσωπείτε, όλης της Ελλάδος. Έτσι, λοιπόν, περιλαμβάνονται οι επισημάνσεις και οι προτάσεις.

Κατά συνέπεια, όταν ψηφίσετε αύριο για τις προτάσεις που περιλαμβάνονται στη σύνθεση της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, θα ψηφίσετε για ό,τι περιλαμβάνεται σε αυτήν τη σύνθεση και για τις καινούργιες προτάσεις που πιθανόν δεν υπάρχουν εδώ, αλλά που είναι δικές σας προτάσεις, τις οποίες θα κάνετε αύριο, μόλις έρθετε, γραπτώς.

Κρίνεται σκόπιμο να μην επαναλαμβάνονται οι προτάσεις που υπάρχουν στο κείμενο για να προχωράει η διαδικασία. Και κάτι ακόμη θα σας πω, που ίσως είναι απορία σας. Θα πείτε κάποιοι μα εμείς δεν ασχοληθήκαμε με θέματα οικονομικά. Μπορεί να πει κάποιος μαθητής εγώ ασχολήθηκα με θέματα εκπαίδευσης. Όμως αγαπητοί μου εσείς είσατε σε θέση να αντιμετωπίσετε και να μιλήσετε και να προβληματιστείτε πάνω σε όλα τα θέματα. Έτσι, λοιπόν, και για το θέμα τούτο, που πιθανόν στην εργασία σας να μην ασχοληθήκατε, μπορείτε σήμερα να έχετε το λόγο και να έχετε άποψη. Γιατί δεν είναι δυνατόν όλοι οι μαθητές, που επέλεξαν την πρώτη επιτροπή, να πάνε στην πρώτη επιτροπή. Για όποιο πρόβλημα και όποιο ερώτημα προκύψει στη συνέχεια, εγώ είμαι εδώ και θα σας απαντήσω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτρο-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

πής): Ο εισηγητής Νικόλαος Κουμουνδούρος έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

Θα ήθελα να σας πω μόνο ότι για ένα ή δύο λεπτά δεν χάθηκε ο κόσμος. Μην έχετε άγχος να μιλάτε γρήγορα.

Ορίστε κύριε Κουμουνδούρο έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ (Β' Αθήνας): Καλησπέρα, πρώτα και κύρια και σε σας και στους άλλους εφήβους Βουλευτές.

Είναι γνωστή σε όλους μας η κρίση που παρατηρείται στην Ελλάδα, παρ όλη την απόκρυψη της αλήθειας και την παραπλάνηση των κυβερνητών. Πώς είναι δυνατόν όμως να μην υπάρξει τέτοια οικονομική κρίση, όταν το ύψος του πληθωρισμού είναι τόσο μεγάλο και η ανεργία, ένα θέμα που τόσο απασχολεί εμάς τους νέους, διαρκώς αυξάνεται, ή ακόμα υπάρχουν φαινόμενα όπως η αναξιοκρατία, που σε άλλα κράτη, όπως στην Αμερική παραδείγματος χάρι, δεν υπάρχουν, γι' αυτό και υπάρχει μία τέτοια ανάπτυξη.

Σαν συνέπεια αυτών των αιτιών παρατηρείται φοροδιαφυγή που έχει φθάσει σε τέτοιο σημείο, ώστε η Ελλάδα να αποτελεί τη μοναδική περίπτωση φτωχής χώρας, που αποτελείται από πλούσιους πολίτες.

Για την εξάλειψη αυτών των προβλημάτων οι μαθητές απ' όλη τη χώρα, την Κύπρο και από τον Απόδημο Ελληνισμό πρότειναν την καθιέρωση δίκαιου φορολογικού συστήματος, ώστε να ελέγχεται η κερδοσκοπία, να υπάρχει κάποια ανάληψη οικονομικών πρωτοβουλιών, ενίσχυση των χαμηλών οικονομικών στρωμάτων, ισότιμη συμμετοχή ακόμα και των πολιτών και του λαού.

Πιο συγκεκριμένα, για το φορολογικό σύστημα της Ελλάδος, ένα σύστημα που είναι καταπιεστικό για τα χαμηλά στρώματα, προτείνεται η φοροαπαλλαγή για τα ασθενέστερα οικονομικά στρώματα, ώστε να μπορεί να επιτευχθεί μ' αυτό τον τρόπο η δημιουργία ενός αξιόπιστου πολίτη, που θα νιώθει ασφαλής μέσα στην ελληνική κοινωνία.

Ένα άλλο θέμα, που συζητήθηκε έντονα και που εγώ ανέπτυξα στην έκθεσή μου, είναι αυτό της παραοικονομίας. Ειδικότερα παρατηρείται έξαρση του φαινομένου της τοκογλυφίας, που οδηγεί στην οικονομική καταστροφή όσων δανείζονται. Τραγικό παράδειγμα στη ημέρες μας είναι αυτό του ανθρώπου που αυτοκτόνησε εξ αιτίας της τοκογλυφίας.

Επιπλέον, στη σημερινή εποχή ένα χαρακτηριστικό φαινόμενο είναι αυτό της αναζήτησης της ευτυχίας, ή πιο σωστά της ευμάρειας, χωρίς την καταβολή μόχθου και κόπου.

Έχει γίνει λοιπόν κυρίαρχη ιδεολογία η επιδίωξη του εύκολου κέρδους, γι' αυτό και πολλοί άνθρωποι καταφεύγουν στα τυχερά παιχνίδια.

Πάνω σ' αυτό το θέμα προτείνεται ο αυστηρός έλεγχος από τις διωκτικές αρχές, όσον δε αφορά τα καζίνο η λύση είναι μόνο μία, η άμεση αναστολή της λειτουργίας τους.

Ένα ακόμα μεγάλο ζήτημα, που προβληματίσε τους μαθητές και ιδιαίτερα αυτούς του Απόδημου Ελληνισμού, ήταν

αυτό του περιβάλλοντος. Και αυτό είναι κάτι λογικό, αν αναλογιστούμε τις πυρηνικές δοκιμές που πραγματοποιούνται στη γη. Στην Ελλάδα συγκεκριμένα έχουμε τις πυρκαγιές που καταστρέφουν τα δάση. Είναι γεγονός πια η αλλαγή των κλιματολογικών συνθηκών με το φαινόμενο Ελ Νίνιο και το φαινόμενο του θερμοκηπίου που συνεχίζει κάθε μέρα το καταστρεπτικό του έργο. Είναι γνωστό σε όλους μας το νέφος στην Αθήνα, όπως επίσης και η μόλυνση του Σαρωνικού.

Οι προτάσεις των μαθητών για την εξάλειψη αυτών των προβλημάτων ήταν κυρίως η ευαισθητοποίηση των ανθρώπων μέσα από μία σωστή παιδεία και εκπαίδευση, που θα υπάρχει όμως και η ανάλογη βοήθεια από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Επίσης, επιβάλλεται ο βιολογικός και χημικός καθαρισμός με τη χρησιμοποίηση φίλτρων και άλλων μέσων, αντιπλημμυρικά έργα, χρήση της ηλιακής και αιολικής ενέργειας, όπως και χρήση άλλων πρόσθετων μορφών ενέργειας, που δεν δημιουργούν κινδύνους προς το περιβάλλον. Ακόμα επιβάλλεται η μετατροπή των σκουπιδιών σε λιπάσματα και η μετατροπή τους σε ενέργεια, όπως συμβαίνει σε πολλές περιοχές της Γερμανίας. Επίσης, είναι απαραίτητη η ενίσχυση της δασοπροστασίας.

Σ' αυτό το σημείο, είναι πολύ σημαντικό να αναφερθεί ότι πρέπει να απαγορευθούν οι πυρηνικές δοκιμές.

Όσον αφορά το χώρο των δημοσίων έργων, για τον οποίο έγινε αναφορά, επισημαίνεται έντονα η αδιαφορία που παρατηρείται στην Ελλάδα για την ολοκλήρωση αυτών των έργων. Για να μπορέσει να εξαλειφθεί η έλλειψη προγραμματισμού, είναι απαραίτητο να παρθούν κάποια μέτρα. Πρέπει να κατασκευαστούν κάποια σωστά έργα, όπως παραδείγματος χάρι αερογέφυρες, πλατείες, ακόμα και τραμ, σωστοί και ασφαλείς δρόμοι.

Με λίγα λόγια αυτά ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την εισήγησή σας. Ήσασταν ακριβής και στο χρόνο σας, ή μάλλον χρειαστήκατε μισό λεπτό λιγότερο.

Θα ήθελα να παρακαλέσω να λάβει το λόγο πρώτος ο Χρήστος Γεωργοκωστόπουλος από την Α' Θεσσαλονίκης, διά της διερχομένης του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Πρώτα, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μου δώσατε απόψε να μιλήσω. Συγχωρέστε με, λοιπόν, που ξεφεύγω από το θέμα της επιτροπής μας, αλλά εγώ έχω έρθει εδώ με σκοπό και μόνο γι' αυτό, να μιλήσω για τη βαρβαρότητα.

Θέλω να σας μιλήσω για τον κόσμο μου, για τη γλώσσα μου, μια γλώσσα, που την έμαθα με την αγάπη των γονιών μου και την υπομονή των δασκάλων μου, τη γνώση των ειδικών και τη βοήθεια των φίλων μου, μία γλώσσα που κάθε λέξη της κρύβει αγώνα και κόπο.

Ίσως για τους πιο πολλούς η βαρηκοΐα να είναι ένας άγνωστος όρος. Ίσως οι περισσότεροι να ξέρουν τον όρο «κωφαλαλία», όμως δεν ξέρουν ότι αυτοί οι δύο όροι διαφέρουν, δεν ταυτίζονται. Και αυτό, γιατί η κοινωνική προκατάληψη και η άγνοια είναι ο χειρότερος εχθρός μας, ακόμη και από την ίδια την ασθένεια.

Γι' αυτό ζητάω ενώπιόν σας να υπάρξει ευαισθητοποίηση από σας πάνω σ' αυτό το θέμα. Θα ήθελα αυτός ο όρος «κωφαλαλία» να καταργηθεί. Το βαρήκοο άτομο μπορεί να μιλήσει, ακόμα και οι κουφοί. Κι αυτό θα το καταφέρει, αν έχει την πρόεπουσα εκπαίδευση από μικρή ηλικία.

«Κωφαλαλία» σημαίνει ότι το άτομο δεν μπορεί να ακούσει και να μιλήσει, δηλαδή είναι ένας όρος με δύο αναπηρίες. Σε καμιά περίπτωση δεν σημαίνει στέρηση ομιλίας, αλλά κινδυνεύει να μείνει άλαλο το παιδί, που δεν ακούει, από την αδιαφορία και την αμέλεια, τόσο από την οικογένεια, όσο και από την πολιτεία.

Επίσης, θα ήθελα να τονίσω ότι τα βαρήκοα άτομα προτού τελειώσουν τις σπουδές τους, δυσκολεύονται να βρουν μία δουλειά και η αιτία είναι ότι δεν ακούνε. Αυτό όμως είναι άδικο, γιατί οι εργοδότες δεν πρέπει να βλέπουν το πρόβλημά τους, αλλά τις ικανότητές τους, τις κλίσεις τους, τις δυνατότητές τους. Σήμερα όμως πολλοί βαρήκοοι είναι άνεργοι.

Ακόμη παρατηρείται κοινωνικός ρατσισμός απέναντι στα άτομα αυτά. Καταδικάζομαστε ως «κωφάλαλοι», ως άτομα με νοητικά προβλήματα και μας περιθωριοποιούν.

Εμείς είμαστε άνθρωποι, όπως εσείς, με ίσα δικαιώματα και ευκαιρίες. Επειδή δεν ακούμε, δεν σημαίνει ότι δεν ανήκουμε και δεν συμμετέχουμε στην κοινωνία μας. Τα ιδρύματα, τα επιδόματα, τα ακουστικά, οι ειδικοί πάνω σ' αυτό το θέμα είναι εύκολη λύση. Το δύσκολο όμως είναι η κατανόηση, η αγάπη, η υπομονή και η αποδοχή.

Αρνούμαι να σας μιλήσω για τα υλικά που χρειαζόμαστε. Θέλω όμως να σας πω πόσο φοβάμαι για μας, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, όταν μιλάμε γι' αυτές. Πώς μπορούμε να μιλήσουμε για τα προβλήματά μας, χωρίς να προκαλέσουμε συμπόνοια, αλλά και με αξιοπρέπεια, κάνοντας τους άλλους να μας σεβαστούν;

Προχθές διάβασα στην εφημερίδα –μας και η τηλεόραση δεν γράφει υπότιτλους για μας, σαν να μην υπάρχουμε– ότι άτομα με ειδικές ανάγκες κέρδισαν πολλά μετάλλια και όμως κανένας δεν πήγε να τους υποδεχθεί. Αυτό είναι μεγάλη αδικία, γιατί αυτά τα άτομα αγωνίστηκαν, για να γίνουν ισότιμοι με τους άλλους. Και όμως εσείς τους υποτιμάτε.

Δικαιούνται κι αυτοί ίση μεταχείριση και σεβασμό. Σκεφθείτε κι εσείς για λίγο για τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Σας ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ, αν έχετε την καλοσύνη, δώστε μου το κείμενό σας, για να το αναπαραγάγουμε και να

το δώσουμε στις κυρίες και κυρίους συναδέλφους, για να το μελετήσουν.

Αυτό δεν θα γίνει μόνο για σας. Αν οποιοσδήποτε από τις συναδέλφους ή τους συναδέλφους εφήβους έχει γραπτό το κείμενό του και θέλει να το διανεμίει, μπορούμε να το βγάλουμε φωτοτυπίες και να το δώσουμε στους άλλους συναδέλφους, οι οποίοι μπορεί να το κρατήσουν για το αρχείο τους, να το πάρω εγώ ή οποιοσδήποτε άλλος από την επιτροπή θέλει.

Παρακαλώ τη γραμματεία να φωτοτυπήσει το κείμενο και να το μοιράσει σε μένα και στους συναδέλφους.

Ο κατάλογος δεν έχει ολοκληρωθεί. Μέχρι αυτήν τη στιγμή βλέπω δώδεκα εγγεγραμμένους. Επειδή πιθανόν να υπήρξε παράλειψη, θέλω να πω ότι τα θέματα που εμείς εξετάζουμε, άπτονται της αρμοδιότητας του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, του Υπουργείου Οικονομικών, αλλά και του Υπουργείου Χωροταξίας-Περιβάλλοντος και Δημοσίων Έργων. Νομίζω ότι το ξέρετε. Ως εκ περισσού, αν θέλετε, σας το επαναλαμβάνω.

Η Παναγιώτα Τσουπαρέλου, από το Νομό Καρδίτσας, έχει το λόγο.

Μπορείτε να μιλήσετε από όπου θέλετε. Ας δοκιμάσουμε να μιλήσετε από τη θέση σας, για να μη σας κουράζουμε. Αν ακούγεστε, θα μιλήσουν και οι άλλοι συνάδελφοι από εκεί. Αν όχι, θα έρχεστε στο Βήμα.

Θα ήθελα να προσθέσω και κάτι άλλο. Στην επιτροπή μας δεν υπάρχει κανένας Υπουργός, για να σας απαντήσει, γι' αυτό, όπως σας είτε ο κ. Μελισσάρης, θα εξεταστούν όλα τα θέματα, που εμπεριέχονται εδώ, και όσες προτάσεις δεν εμπεριέχονται ή πιθανόν φέρετε εσείς αύριο –κι εγώ σας καλώ, αν έχετε, να τις φέρετε– θα είναι μέσα στη σύνθεση του κειμένου.

Ορίστε, κυρία Τσουπαρέλου, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΤΣΟΥΠΑΡΕΛΟΥ (Νομός Καρδίτσας): Ευχαριστώ πολύ.

Η εικόνα του κόσμου μας είναι εφιαλτική. Ο Αριστοτέλης είχε ορίσει τον άνθρωπο ως κοινωνικό ον. Όμως, οι σύγχρονοι οικιστικοί χώροι έχουν μεταβάλλει τον άνθρωπο σε αντικοινωνικό ον. Η σύγχρονη πόλη έγινε το μεγάλο κάστρο της ανθρώπινης μοναξιάς. Τα ανθρώπινα αισθήματα λιώνουν κάτω από τους όγκους του μπετόν. Δεν επικοινωνούμε πλέον, τηλεφωνούμε.

Σίδερο, τσιμέντο και γυαλί περιβάλλουν το σύγχρονο άνθρωπο. Μια τριάδα άψυχων υλικών, που όμως έχει την ικανότητα να αλλοτριώνει τις ανθρώπινες σχέσεις, χωρίς να επιτρέπει συνάμα καμία αισθητική λειτουργία. Τα κτίρια είναι τόσο εκτρωματικά, που αντί να μορφώνουν, παραμορφώνουν. Η στενότητα χώρου επέφερε τη στενότητα της ψυχής. Οι μικρές φυλακές, τα διαμερίσματα, μας εμποδίζουν να εμπνευστούμε και να φανταστούμε. Εξαφανίζουν τον ερωτισμό μας με τα γύρω πράγματα.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Οι γκριζες πόλεις, μας γερνούν πρόωρα. Ληλατούν τον εσωτερικό μας πλούτο και μας κάνουν να κολυμπάμε σε έναν ωκεανό μονοτονίας. Μας δημιουργούν μία ψυχολογία φυλακισμένου.

Ο Οδυσσέας Ελύτης στο «ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑ» του είχε γράψει το στίχο «Σ' αγαπάω, μ' ακούς;». Όχι, δεν με ακούει. Όχι, δεν μας ακούει. Η φωνή της αγάπης μας δεν βρίσκει ανταπόκριση στις ψυχές των ανθρώπων, που φυλακίστηκαν στις απάνθρωπες πόλεις, σ' αυτό το οικιστικό χάος, σ' αυτήν τη φυλακή.

Λένε «η κυρία του 12», όπως ο κατάδικος στο κελί 12. Λένε ότι τα σύγχρονα οικιστικά κέντρα φτιάχτηκαν, για να εξυπηρετούν τις ανάγκες μας. Στην πραγματικότητα δεν εξυπηρετούν κανέναν.

Αν ο άνθρωπος ενδιαφέρεται μόνο για την ικανοποίηση των οικονομικών συμφερόντων και όχι των ανθρωπίνων, η κατάσταση –αυτή είναι η αλήθεια– δεν αλλάζει. Θα συνεχίσουμε να οδεύουμε προς την αυτοκτονία. Αν, όμως, επιθυμούμε να δρατετεύσουμε από τους σημερινούς οικιστικούς χώρους και να κάνουμε τις πόλεις ανθρώπινες, τότε υπάρχουν ελπίδες αρκεί να ονειρευτούμε μεγάλες πλατείες, πολλά καταπράσινα πάρκα, φαρδείς δρόμους, σπίτια με αυλές, σπίτια με ανθρώπους. Πρέπει να πέσουν οι τοίχοι που έχουν σήμερα μεταβληθεί σε τείχη. Αυτά φυσικά θα επιτευχθούν με σωστή οργάνωση και σωστό σχεδιασμό. Μόνο τότε θα πάψουμε να είμαστε ψυχροί σαν το τσιμέντο και θα βρούμε τη ζωνικότητα και τον αυθορμητισμό που προσπαθούν να μας κλέψουν.

Εμείς, όμως, η γενιά του μέλλοντος, δεν θα επιτρέψουμε, δεν πρέπει να επιτρέψουμε αυτήν τη κλοπή σε βάρος μας. Εμείς οι νέοι που βρισκόμαστε στην αφετηρία της κοινωνικής μας σταδιοδρομίας ονειρευόμαστε να γίνουμε κύριοι της ζωής μας και όχι γρανάζια μιας απρόσωπης μηχανής μέσα σε απρόσωπες πόλεις. Και αυτό δεν θα αλλάξει για κανέναν και για τίποτα. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς πάρα πολύ.

Θέλω να σας ευχαριστήσω, που όχι μόνο δεν ξεπερνάτε το χρόνο σας, αλλά παίρνετε λιγότερο χρόνο. Μην έχετε, όμως, καθόλου άγχος. Και για μισό λεπτό παραπάνω δεν χάθηκε ο κόσμος.

Ο Έφηβος Βουλευτής Επικρατείας, Ιωάννης Δημουλής έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΟΥΛΗΣ (Επικρατείας): Θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να σας μιλήσω για ένα τελευταίο νόμο, τον Ν.2539 που ψηφίστηκε το Δεκέμβριο του 1997.

Αυτός ο νόμος απαγορεύει τις έκτακτες επιχορηγήσεις. Ο κανόνας αυτός, όμως, θα πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις περιπτώσεις ή να γίνονται και κάποιες εξαιρέσεις; Και βέβαια, θα πρέπει να γίνονται ορισμένες εξαιρέσεις, γιατί οι ανάγκες μας είναι τεράστιες.

Το Υπουργείο Εσωτερικών είμαι βέβαιος ότι καταλαβαίνει τα δίκαια αιτήματά μας. Και θέλω να πιστεύω ότι θα έχουμε και τη δική σας συμπαράσταση. Κάποια χρήματα επιπλέον στο κομμάτι της ειδικής αγωγής δεν είναι σπατάλη στο κράτος, όταν σε όλη την Ευρώπη αυτά θεωρούνται δεδομένα.

Επιπλέον, θέλω να προτείνω τα εξής: Πρώτον, τη συνεισφορά στα σχολεία από ειδικές επιχειρήσεις και δεύτερον, οι μεγάλες επιχειρήσεις αλλά και οι μικρότερες, να δημιουργήσουν θέσεις για άτομα με ειδικές ανάγκες. Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβη Βουλευτής Καρδίτσας Ευαγγελία Ντούρλια έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΝΤΟΥΡΛΙΑ (Νομός Καρδίτσας): Ο τουρισμός ως γνωστόν αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ανάπτυξη της οικονομίας μιας χώρας και βέβαια της δικής μας χώρας, που είναι γεμάτη από ομορφιές και τόπους, οι οποίοι αν αξιοποιηθούν σωστά, μπορεί να αποτελέσουν μεγάλη πηγή κέρδους. Είναι, αναγκαία όμως και η ανάπτυξη του αγροτουρισμού. Ανάπτυξη, δηλαδή, του τουρισμού στις ορεινές περιοχές. Τέτοιες περιοχές η Ελλάδα έχει αρκετές.

Τα τελευταία χρόνια οι περιοχές αυτές προσελκύουν αρκετούς ξένους και ντόπιους τουρίστες, με αποτέλεσμα την αναβάθμιση των περιοχών αυτών, τη μείωση της ανεργίας και μένει αρκετό συνάλλαγμα στη χώρα. Οι απαιτήσεις των τουριστών κάθε χρόνο αυξάνονται. Εκείνο που παίζει σημαντικό ρόλο στην αύξηση του αγροτουρισμού είναι η διαφήμιση. Να γίνουν γνωστές οι περιοχές ακόμα και στους κατοίκους της ίδιας μας της χώρας.

Επίσης, χρειάζεται η κατάλληλη υποδομή. Αυτό θα γίνει με τη δημιουργία ξενώνων και τον κατάλληλο εξοπλισμό, με τη βελτίωση του οδικού δικτύου, αναδάσωση, όπου χρειάζεται, και καταστήματα με τουριστικά είδη.

Οι περιοχές που μέχρι τώρα έμεναν απομονωμένες και μακριά από πολιτισμό είναι ανάγκη να εξελιχθούν σε τόπους, οι οποίοι θα προσελκύουν τουρίστες. Τουρίστες, όμως, οι οποίοι θα αντιμετωπίζονται σωστά και στο πρόσωπό τους δεν θα απεικονίζεται ένα ποσό δολλαρίων, αλλά άτομα τα οποία θα θαυμάζουν τη χώρα μας, την Ελλάδα και θα την προβάλουν στο εξωτερικό. Ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς.

Η Έφηβη Βουλευτής Επικρατείας Πηνελόπη Παππά έχει το λόγο.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΠΑΠΠΑ (Επικρατείας): Καλησπέρα σας.

Θα ήθελα και εγώ να σας μιλήσω για τα οικονομικά προβλήματα που υπάρχουν στα ειδικά σχολεία.

Μετά από κόπους πολλών χρόνων πήραμε επιτέλους τα ειδικά σχολικά λεωφορεία που έχουμε. Όμως, τόση άγνοια υπήρχε που έπρεπε εμείς σαν σχολείο να επισημάνουμε το πρόβλημα και να κινηθούμε με μειοδοτικούς διαγωνισμούς και δωρεές για να απαιτήσουμε τα σχολικά αυτά. Έπρεπε

εμείς να κτυπάμε πόρτες σε Υπουργούς και σε Υπουργεία για να εξηγήουμε το πρόβλημα, ενώ το ίδιο το κράτος θα έπρεπε να έχει κάποιο κωδικό στον προϋπολογισμό του όπου να περιλαμβάνονται όλες οι ουσιαστικές ανάγκες της ειδικής αγωγής.

Επιμελώς και τεχνιέντως αποφεύγουν οι αρμόδιοι να λύσουν το σύνολο των οικονομικών αναγκών μας. Πήραμε τα αυτοκίνητα κάποια στιγμή, αλλά το προσωπικό για τη μετακίνησή μας είναι σχεδόν ανύπαρκτο, με την έννοια ότι υπάρχει ο νόμος του κ. Πεπονί, ο οποίος αναφέρεται σε οκτάμηνη σύμβαση, ενώ το σχολικό έτος διαρκεί δέκα μήνες. Καταλαβαίνω βέβαια ότι το οκτάμηνο εξυπηρετεί να μη μονιμοποιείται το προσωπικό αυτό. Έτσι εμείς ή πρέπει να αρχίζουμε το σχολείο δυο μήνες αργότερα ή να ταλαιπωρούμαστε τους δυο τελευταίους μήνες κάθε χρονιά. Τόσος οικονομικός ρατσισμός υπάρχει που το κράτος δεν μπορεί ή να δημιουργήσει οργανικές θέσεις οδηγών και συνοδών, ή να αποσπάσει από άλλες υπηρεσίες οδηγούς χωρίς να δημιουργηθεί οικονομική επιβάρυνση στο κράτος, αφού ήδη υπάρχει οργανική θέση;

Προτείνω, λοιπόν, την οικονομική πρόνοια στο να δημιουργηθούν οι ανάλογες θέσεις, ώστε το πρόβλημα να λυθεί μια και έξω και να μη χάνουμε κάθε χρόνο μαθήματα. Ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς θερμά για τις θέσεις σας.

Ο Έφηβος Βουλευτής Ιωαννίνων Κωνσταντίνος Γκαλντέμης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΑΛΝΤΕΜΗΣ (Νομός Ιωαννίνων): Κατ' αρχήν πρέπει να πω ότι τα όσα θα πω στη συνέχεια, δεν τα έχω προετοιμάσει. Γι' αυτό θα ήθελα να με συγχωρέσετε αν τα όσα θα πω δεν ανταποκρίνονται στα όσα θα περιμένατε να ακούσετε από μια κατάλληλη προετοιμασία του θέματος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επιτρέψτε μου να σας απαντήσω. Κατά την άποψή μου συνάδελφε, ο πιο ζεστός λόγος είναι ο προφορικός, ο ζωντανός λόγος, χωρίς να υποτιμώ το γραπτό λόγο που κάποιοι εκφράζουν αυτός είναι απαύγασμα της δουλειάς των συναδέλφων σας και είναι κατά την ταπεινή μου άποψη πιο ζεστό να μιλάμε δια ζώσης και όπως εκείνη τη στιγμή ακριβώς μας έρχεται στο νου.

Μιλήστε λοιπόν ελεύθερα, χωρίς άγχος, ανεπηρέαστα και ελεύθερα πείτε την άποψή σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΑΛΝΤΕΜΗΣ (Νομός Ιωαννίνων): Θα ήθελα να μιλήσω σχετικά με ένα περιβαλλοντικό πρόβλημα, ειδικότερα για τη σταδιακή καταστροφή της Λίμνης Παμβώτιδας των Ιωαννίνων –ελπίζω να είναι γνωστή– η οποία σταδιακά καταστρέφεται.

Γνωρίζω βέβαια πως το πρόβλημα είναι καθαρά τοπικό. Ελπίζω όμως να εντάσσεται στο γενικότερο πλαίσιο.

Στη λίμνη Παμβώτιδα μετά την αποξήρανση μέρους της κατά το έτος 1956 και με τη συχνή και αλόγιστη χρήση των γεωργικών φαρμάκων της περιοχής, –αν σκεφθεί βέβαια κανείς ότι και το πρόβλημα της πόλης που μέσα σε λίγα χρόνια έχει λάβει τεράστιες διαστάσεις– όλα τα λύματα της πόλης και τα γεωργικά απόβλητα καταλήγουν δυστυχώς μέσα στη λίμνη. Από τότε που η πόλη άρχισε να επεκτείνεται προς την ευρύτερη περιοχή του Λεκανοπεδίου των Ιωαννίνων, δεν έχουν γίνει οι απαιτούμενες μελέτες, ώστε τα λύματα των πολυκατοικιών να συνδέονται με το βιολογικό καθαρισμό που εδώ και αρκετά χρόνια λειτουργεί στην περιοχή.

Πραγματικά, έχουν διατεθεί από το κράτος τεράστια ποσά στη λειτουργία του βιολογικού καθαρισμού. Όμως, το πρόβλημα της κατάληξης των λυμάτων στη λίμνη δεν μπορεί να σταματήσει. Η λίμνη έχει σχεδόν καταστραφεί εξ ολοκλήρου. Τα ψάρια έχουν λιγοστέψει αρκετά και οι κάτοικοι στο νησάκι έχουν περιοριστεί αρκετά όσον αφορά το επάγγελμα του ψαρά. Αν σκεφθεί κανείς πως κάποτε, αρκετά χρόνια πριν, στην προηγούμενη γενιά, οι άνθρωποι της περιοχής έπιναν νερό και μάλιστα κολυμπούσαν χωρίς κάποιο πρόβλημα στη λίμνη, είναι αίτημα και ελπίδα όλων των Γιαννιωτών η λίμνη μας να φτάσει κάποτε στο σημείο της παλιάς της αίγλης.

Αυτό βέβαια, θα μπορούσε να επιτευχθεί με τη συνέχιση της λειτουργίας του βιολογικού καθαρισμού και της προσεκτικής μελέτης για το πού θα καταλήγουν τα λύματα της πόλης. Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Έχω την εντύπωση ότι το θέμα αυτό είναι πολύ σημαντικό, χωρίς να υποτιμώ τα θέματα που έθιξε τόσο ο εισηγητής, όσο και οι υπόλοιποι που μίλησαν μέχρι τώρα.

Η Έφηβος Βουλευτής Ευφροσύνη Παπανικολάου, Β' Πειραιώς έχει το λόγο.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Β' Πειραιώς): Εδώ και 10 συνεχόμενα έτη, τα ξένα κράτη, με ελάχιστη ναυτιλιακή υποδομή, εκτός ορισμένων, εκμεταλλεύονται 4.800 πλοία υπό ελληνικά συμφέροντα. Με αυτό τον τρόπο λύνονται τα προβλήματα της ανεργίας και της οικονομίας που τους απασχολούν.

Όμως, χρειάζεται να αντιδράσουμε, για να σταματήσει η εκμετάλλευση των ελληνικών συμφερόντων υπό ξένα κράτη. Έτσι, είναι αναγκαίο να συσταθεί ειδική επιτροπή που να προωθή τα ελληνικά ναυτιλιακά προβλήματα στο Σύλλογο των Εφοπλιστών Ελλάδας και Εξωτερικού. Οι ελληνικές εφοπλιστικές ομάδες χρειάζεται να πάρουν δραστικά μέτρα, ώστε να φέρουν τα πλοία τους, κατά καιρούς για επισκευή και μετασκευή στις ελληνικές επισκευαστικές βάσεις της Σαλαμίνας, του Περάματος, του Σκαραμαγκά, της Δραπετσώνας, της Ελευσίνας και της Σύρου, καθώς και να θέσουν σε επαναιετολογία τις τεράστιες δεξαμενές πλοίων, που η χώρα μας καταλαμβάνει την πρώτη θέση στη Μεσόγειο.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Τέλος, πρέπει να γίνει περιστολή των απεργιακών κινητοποιήσεων, προωθημένες από κομματικές επιτροπές που δρουν σε βάρος της ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας.

Συνέπεια όλων αυτών θα είναι η ανάπτυξη μιας τεράστιας βιομηχανικής μονάδας κατασκευής ναυτιλιακών ειδών. Θα αναπτυχθεί η ναυπηγική και μηχανολογική επιστήμη. Θα γίνει μια σημαντική προσπάθεια απορρόφησης των ελληνικών προϊόντων για τις ανάγκες διατροφής των πληρωμάτων. Το κράτος θα ωφεληθεί από το τεράστιο συνάλλαγμα που θα εισέλθει στη χώρα μας από τις ναυτιλιακές εταιρείες.

Τέλος, θα λυθεί το πρόβλημα της ανεργίας στην Ελλάδα, διότι θα προσφέρει εργασία σε αρκετούς τεχνίτες και εργάτες της επισκευαστικής ζώνης.

Επίσης, η χώρα μας θα ωφεληθεί από τη δημιουργία αρκετών ναυτιλιακών γραφείων.

Εμείς οι νέοι με τη δύναμη που έχουμε να κρινούμε και να κατακρίνουμε κάποια γεγονότα με την έντονη αντίδρασή μας, μπορούμε να λύσουμε το πρόβλημα αυτό που θα επιφέρει αρκετά οφέλη στην οικονομία του ελληνικού κράτους και θα απαλλαγούν οι Έλληνες πολίτες από την επιβλητική φορολογία που τους επιβαρύνει. Περνώντας την πολιτική στα χέρια μας, θα πετύχουμε πράγματα, που η γενιά των ατόμων που διοικούν αυτό τον τόπο, αλλά και των απλών πολιτών δεν κατάφεραν να τα πραγματοποιήσουν. Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς.

Θα παρακαλούσα από δω και στο εξής να μιλάτε από το Βήμα. Νομίζω ότι θα είναι καλύτερα για όλους μας. Το θέμα είναι να μπορούμε να επικοινωνούμε καλύτερα.

Ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Νικολαΐδης, από τη Λευκωσία, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (Λευκωσία): Ονομάζομαι Νικόλαος Νικολαΐδης, και κατάγομαι από την ακριτική περιοχή του ελληνισμού, την Κύπρο. Το θέμα που έχω ασχοληθεί είναι σχετικό με το περιβάλλον και πιά συγκεκριμένα για τον Ακάμα, το μοναδικό ελεύθερο βιότοπο που έχει μείνει μετά τον πόλεμο του 1974.

Θέλω να σας ενημερώσω για τα διάφορα περιβαλλοντικά προβλήματα που αντιμετωπίζει αυτή η περιοχή και να ευαισθητοποιήσω και εσάς σ' αυτό το πολύ σημαντικό θέμα. Το σημαντικότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η περιοχή είναι οι ανεξέλεγκτες στρατιωτικές ασκήσεις που γίνονται σε τακτά διαστήματα στην περιοχή. Η Κυπριακή κυβέρνηση είναι ανίκανη να αντιδράσει σ' αυτό το θέμα, ύστερα από τη συνθήκη εγκαθίδρυσης της Κυπριακής Δημοκρατίας η οποία δίνει το δικαίωμα στους Άγγλους να κάνουν στρατιωτικές ασκήσεις στην περιοχή.

Γι' αυτό και εγώ έχω γράψει σ' αυτό το θέμα, για να ακουστεί η φωνή μου από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, έτσι ώστε να ευαισθητοποιήσω τις διάφορες περιβαλλοντικές οργανώσεις όπως την GREENPEACE, έτσι ώστε να ασκήσουν

πιέσεις στους Άγγλους, αναγκάζοντάς τους να αποχωρήσουν από εκεί. Αν δεν γίνει αυτό, τότε όλοι μας θα πρέπει να οργανωθούμε και να διαδηλώσουμε ειρηνικά ενάντια σ' αυτούς μέχρι τη δικαίωσή μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς, αγαπητέ συνάδελφε από την Κύπρο.

Ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Παπαχριστοδούλου, Νομού Ευβοίας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Νομός Ευβοίας): Καλησπέρα σας. Κατ' αρχήν, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας πω ότι προηγουμένως χαρακτηρίσατε ορισμένα παιδιά ως συναδέλφους. Διαφωνώ με αυτόν το χαρακτηρισμό, διότι εσείς εκλέγεσθε από τον ελληνικό λαό, ενώ εμείς εκλεγόμαστε από την ικανότητα μας στο γραπτό λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δε νομίζω ότι ήταν υποτιμητικό. Εγώ το είπα για πιο ζεστά. Αν θέλετε να σας αποκαλώ έφηβο Βουλευτή, είναι το ίδιο. Πιστεύω όμως ότι, εν ευρεία εννοία που λέμε στα νομικά, ο έφηβος Βουλευτής με τον κανονικό Βουλευτή έχουν κάποια σχέση. Εύχομαι σε όλους σας αν το επιθυμείτε –πιστεύω ότι θα το επιθυμείτε– να εκλεγείτε όλες και όλοι Βουλευτές.

Ορίστε, κύριε Παπαχριστοδούλου, συνεχίστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Νομός Ευβοίας): Τα τελευταία σαράντα χρόνια και ιδίως μετά το τέλος του εμφυλίου δράματος που ταλαιπώρησε τον ελληνικό λαό μια λέξη κυριαρχούσε στην πολιτική των κυβερνήσεων. Η λέξη ανάπτυξη. Όλοι μας το γνωρίζουμε αυτό και φυσικά και ο κύριος Πρόεδρος.

Το κυρίαρχο σύνθημα που υπήρχε από την εξουσία ήταν ανάπτυξη ή θάνατος. Η θα αναπτυσσόταν ολόκληρη η Ελλάδα ή θα υπήρχε θάνατος. Τώρα πώς εννοούσαν το θάνατο δεν μπορώ να το καταλάβω. Σε αυτήν τη λογική εντασσόταν και το τρίπτυχο φως-τηλέφωνο-οδοποιία. Σας φτιάξαμε δρόμους, σας δώσαμε φως, σας φέραμε τηλέφωνο οπότε αναπτυχθήκατε. Τα αποτελέσματα αυτής της ανάπτυξης νομίζω ότι είναι σε όλους γνωστά.

Με την ίδια λογική και η σημερινή κυβέρνηση πριν από ένα χρόνο, περίπου το Νοέμβριο του 1997, απεφάσισε να φέρει νόμο στη Βουλή που μιλούσε για εγκατάσταση βιομηχανιών και βιοτεχνιών σε αιγιαλούς και δάση, ανεξάρτητα από το κόστος που θα υπήρχε για το περιβάλλον. Ήταν το νομοσχέδιο για τις βιομηχανικές περιοχές και τις βιομηχανικές ζώνες. Νομίζω ότι αυτή δεν ήταν η καταλληλότερη απόφαση.

Το καλύτερο που θα μπορούσε να κάνει η Κυβέρνηση θα ήταν να την αποσύρει. Φανταστείτε στο δάσος που πηγαίνετε το χειμώνα ή στην ακρογιαλιά που πηγαίνετε το καλοκαίρι με την οικογένειά σας, ή τα αγόρια με τις συντροφικούς τους να πάτε κάποια στιγμή να τα επισκεφθείτε και να δείτε εκεί μια βιοτεχνία ή μια βιομηχανία. Πιστεύω ότι το καλύτερο που

θα μπορούσε να γίνει θα ήταν να αποσυρθεί αυτός ο νόμος, γιατί έτσι καταργείται ο χωροταξικός σχεδιασμός και η πρόβλεψη κάθε ανθρώπου στο δάσος και τις ακρογιαλιές.

Αυτά είχα να πω. Συγχαρώστε με που είχα λίγο άγχος. Ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα για να ζητάτε συγγνώμη. Τα είπατε πάρα πολύ ωραία, όπως και οι άλλοι συνάδελφοί σας.

Ο έφηβος Βουλευτής Μαγνησίας Ιωάννης Τσούκας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΟΥΚΑΣ (Νομός Μαγνησίας): Θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένα προβλήματα που υπάρχουν σήμερα στην ελληνική οικονομία κυρίως μετά την υποτίμηση της δραχμής.

Προτάθηκαν λοιπόν ορισμένα μέτρα για την αναβάθμιση της ελληνικής οικονομίας. Ένα απ' αυτά ήταν η εξυγίανση των δημοσίων επιχειρήσεων που, όπως όλοι ξέρουμε, δυσλειτουργούν σε μεγάλο βαθμό. Κατ' αρχήν, πρέπει να δούμε σε τι οφείλεται αυτό το πρόβλημα. Κακώς υπάρχει στην ελληνική κοινωνία και στους Έλληνες πολίτες μια αρωσθημένη νοοτροπία. Οι περισσότεροι επιδιώκουν να βουλευτούν ή να βολέψουν κάποιους δικούς τους ανθρώπους. Φυσικά, για να το κάνουν αυτό, επιχειρούν με κάποιο μέσον να βάλουν τους δικούς τους ανθρώπους ή τους εαυτούς τους σε κάποια δημόσια επιχείρηση. Από την άλλη μεριά, οι πολιτικοί προσπαθώντας να ικανοποιήσουν τους ψηφοφόρους τους και φοβούμενοι το πολιτικό κόστος που θα έχει η άρνησή τους σε αυτές τις επιθυμίες υποκύπτουν και τελικά βλέπουμε να υπάρχει στις δημόσιες επιχειρήσεις ένας σωρός υπαλλήλων οι οποίοι εκτός το ότι είναι περιττοί δεν ικανοποιούν πλήρως τις προϋποθέσεις.

Προτάθηκαν λοιπόν, ορισμένα μέτρα για την εξυγίανση των δημοσίων επιχειρήσεων. Το πρώτο ήταν η ιδιωτικοποίηση. Δηλαδή να δοθούν σε ιδιώτες οι ζημιωγόνες επιχειρήσεις, διότι το κράτος χάνει πολλά λεφτά απ' αυτές. Φυσικά, οι ιδιώτες με την κατάλληλη οργάνωση και χωρίς να φοβηθούν τις ευθύνες τους αναδιοργανώνοντας όλες αυτές τις επιχειρήσεις, θα τις κάνουν κερδοφόρες. Δηλαδή στην ουσία η κρατική μηχανή παραδέχεται ότι αδυνατεί να οργανώσει αυτές τις επιχειρήσεις με τέτοιο τρόπο, ώστε να καρπώνεται η ίδια τα κέρδη και φυσικά και ο ελληνικός λαός. Δεν ξέρω αν αυτό οφείλεται στο πολιτικό κόστος που θα έχει αυτή η αναδιοργάνωση, διότι, για να γίνει, φυσικά θα πρέπει να διωχθούν κάποιοι υπάλληλοι. Αυτό σημαίνει ότι θα υπάρξουν αντιδράσεις. Αν και πιστεύω ότι θα μπορούσαν να διχοθετηθούν σε άλλες εργασίες. Γενικά πιστεύω ότι αν το κράτος μέσα από ένα κατάλληλο σύστημα αδιάβλητης επιλογής υπαλλήλων με εξετάσεις όπως οι πανελλήνιες, οργανώσει με τέτοιο τρόπο τις δημόσιες επιχειρήσεις, αυτό θα είναι το καλύτερο για την Ελλάδα, ώστε τα κέρδη να τα παίρνει το ίδιο το κράτος και οι Έλληνες πολίτες.

Ακόμη θέλω να μιλήσω για την ανάπτυξη της οικονομίας σε σχέση με το περιβάλλον. Μια από τις απόψεις που διατυπώθηκαν για το περιβάλλον είναι ότι πρέπει να σταματήσει η τεχνολογική ανάπτυξη η οποία το βλάπτει. Μια άλλη είναι ότι η ανάπτυξη της τεχνολογίας προτείνει και ότι το περιβάλλον έρχεται σε δεύτερη μοίρα.

Κατά την προσωπική μου άποψη η λύση βρίσκεται κάπου στη μέση. Ο κόσμος ούτε πίσω μπορεί να γυρίσει, αλλά ούτε και μπορεί να πάει μπροστά αν το περιβάλλον δεν γίνει κυρίως ενεργειακή βάση της οικονομίας. Τα αποθέματα πετρελαίου παγκοσμίως εξαντλούνται, ενώ η τιμή του ανεβαίνει συνεχώς.

Δεύτερον, οι άλλες μορφές ενέργειας, όπως η χημική και η πυρηνική είναι και επικίνδυνες για το περιβάλλον, αλλά έχουν και μεγάλο κόστος. Αντίθετα, ήπιες μορφές ενέργειας, όπως η ηλιακή, η αιολική, η γεωθερμική αλλά και ενέργεια που μπορεί να ανιχνευθεί στους ωκεανούς, εκτός του ότι έχουν ελάχιστο κόστος είναι ανεξάντλητες και φυσικά δεν βλάπτουν το περιβάλλον. Φυσικά, γίνεται λόγος αν μπορούμε να τις χρησιμοποιήσουμε.

Πιστεύω ότι η ανάπτυξη της τεχνολογίας θα μας δώσει τη δυνατότητα να τις χρησιμοποιήσουμε. Βέβαια, δεν ξέρω αν πραγματικά επιθυμούν κάτι τέτοιο, όχι εμείς αλλά αυτοί που βρίσκονται λίγο πιο ψηλά από εμάς. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Η παροχή ηλεκτρικού δίνει με κάποιον τρόπο τον πολίτη με το κράτος. Είναι μια δέσμευση, διότι παρέχει κάποιες ευκολίες. Έτσι ο πολίτης έχει κάποια εξάρτηση. Αν αντίθετως χρησιμοποιηθεί ηλιακή ενέργεια και ο καθένας μας μπορεί με κάποια μηχανή να παίρνει την ηλιακή ενέργεια και να την μετατρέπει σε ρεύμα ώστε να έχει τις ίδιες ευκολίες, τότε δεν θα έχει εξάρτηση. Έτσι θα ήταν καλύτερα για μας.

Πιστεύω ότι η οικονομία του κράτους περνά μέσα από τα ίδια μας τα χέρια. Χρειάζεται καλύτερη οργάνωση του ίδιου του κράτους. Τέλος, δεν μπορεί να διαχωρίζεται το περιβάλλον από την οικονομία. Είναι κοινά στοιχεία. Σας ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει τώρα ο κ. Ανδρέας Μακαβός, Έφηβος Βουλευτής της Α' Θεσσαλονίκης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΑΒΟΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Καλησπέρα σε όλους. Θα ήθελα να θίξω ένα θέμα που σηκώνει πολύ συζήτηση. Θα ήθελα να μιλήσω συγκεκριμένα για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εκτός από τον οικονομικό τομέα θα μου επιτρέψετε να επεκταθώ και σε κάποιους άλλους τομείς, που έχουν άμεση σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι χώρες που πρωτοστάτησαν στην προσπάθεια του οράματος μιας ενωμένης Ευρώπης είχαν σαν σκοπό την πλήρη ενοποίηση των ευρωπαϊκών χωρών.

Πιστεύω ότι η ονομασία στην αρχή «Κοινή Αγορά» και μετέπειτα Ε.Ο.Κ. πρέπει να διασαφηνιστεί. Τώρα, βέβαια,

Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά τη γνώμη μου κακώς και θα εξηγήσω γιατί. Στα αρχαία ελληνικά η λέξη αγορά σημαίνει συνάθροιση, για την ακρίβεια η ελληνική λέξη αγορά κολακεύει αρκετά τη ξενική λέξη μάρκετ, που στα ελληνικά θα χαρακτηριζόταν ως η κοινή λέξη «παζάρι». Με λίγα λόγια η Ε.Ο.Κ. χαρακτηρίζεται από τους ξένους ως ένα παζάρι.

Θα ήθελα να πω ότι στην αρχή η οικονομική ενοποίηση που οραματίστηκαν οι ευρωπαϊκές χώρες δεν σήμαινε και την πλήρη ενοποίηση. Με τα χρόνια επήλθε και το νέο όνομα η Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως, για τους αρχαίους Έλληνες αγορά και συνάθροιση συνάμα, σήμαινε ισηγορία, σήμαινε ελευθερία σκέψης, παρηγοσία.

Θέλω να διευκρινίσω ότι η οικονομική ενοποίηση συνεπάγεται και έχει σχέση αμφίδρομη και διαλεκτική με την πολιτιστική ενοποίηση. Πιστεύω ότι αυτή η ενοποίηση είναι αναγκαία και απαραίτητη προϋπόθεση για τη νομισματική ενοποίηση. Οι βιομηχανικά ανεπτυγμένες χώρες δικαιούνται να μιλούν για οικονομική ενοποίηση. Όμως μία χώρα σαν την Ελλάδα που δεν έχει πρωταγωνιστικό ρόλο στις οικονομικές εξελίξεις της Ευρώπης, όπως και άλλες μικρές χώρες είναι απαραίτητο να εφαρμοστεί μία κοινή πολιτιστική γραμμή που θα χαρακτηρίζει όλους αυτούς τους λαούς της Ευρώπης.

Πιστεύω, μέτρα, όπως η δωρεά κονδυλίων σε μικρές χώρες από τις βιομηχανικά ανεπτυγμένες με στόχο την πολιτισμική ανάπτυξη των μικρών αυτών χωρών, θα δώσουν ίσες ευκαιρίες σε αυτές τις χώρες, για να πραγματοποιηθεί επιτέλους η πλήρης ενοποίηση.

Η αίσθηση από όλους τους ευρωπαίους εταίρους ότι η Ευρώπη έχει κοινή πολιτιστική κληρονομιά θα τους κάνει να καταλάβουν ότι αυτή η κοινή πολιτιστική κληρονομιά δεν μπορεί παρά να τους ενώνει.

Νομίζω ότι θίχθηκε και ένα θέμα στη σύνθεση κειμένων, στο σχετικό φυλλάδιο, ότι το ΕΥΡΩ δεν χαρακτηρίζεται από κανένα ελληνικό στοιχείο. Νομίζω ότι η ίδια η λέξη έχει ελληνική ρίζα, αν δεν κάνω λάθος. Αυτό είναι ένα θετικό βήμα από πλευράς ευρωπαίων, ώστε να δεχθεί στους κόλπους της και τις μικρές χώρες. Αυτή η ισηγορία που επικαλούμαι είναι απαραίτητη για την πραγματοποίηση αυτού του οράματος, που σημαίνει Ενωμένη Ευρώπη και που πιστεύουν όλοι οι Ευρωπαίοι, αλλά επίσης θα σημαίνει ίσες ευκαιρίες για ανάπτυξη πολιτιστική, οικονομική και κοινωνική με ίσους όρους και η Ελλάδα πιστεύω ότι θα μπορέσει να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο σε όλους αυτούς τους τομείς, γιατί νομίζω ότι οι Έλληνες είναι απαραίτητοι πρωταγωνιστές των ευρωπαϊκών εξελίξεων. Σε αυτό νομίζω πιστεύουμε όλοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο κ. Στέργιος Παπαγεωργίου, Έφηβος Βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης έχει το λόγο.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Κατ' αρχάς, θα ήθελα να σας καλησπερίσω και να σας ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μου δίνετε να μιλήσω.

Θα αναφερθώ γενικώς στην ελληνική οικονομία αρχίζοντας με το εξής: Εφόσον έχουμε μπει σ' αυτό το κανάλι που μας οδηγεί στην οικονομική ένωση, να το ακολουθήσουμε, αλλά να μη γίνει αυτοσκοπός, να μη γίνει ύπαρξη της Ελλάδος η ΟΝΕ. Ο ελληνικός λαός πιστεύω ότι θέλει και μπορεί να συνεισφέρει, αλλά θα πρέπει και αυτοί που τον κυβερνούν να κάνουν τις κατάλληλες κινήσεις για να μας οδηγήσουν εκεί καθώς, εδώ που είμαστε, η μη συμμετοχή μας θα είναι καταστροφική. Οπότε κάποιες διορθωτικές κινήσεις είναι απαραίτητες.

Ένα δεύτερο σημείο που θα ήθελα να θίξω είναι οι ιδιωτικοποιήσεις. Στην περίπτωση της Ιονικής Τράπεζας παρατηρούμε το φαινόμενο να θέλουμε να ιδιωτικοποιήσουμε μια τράπεζα που βρίσκεται υπό κρατικό έλεγχο, ενώ θα μπορούσε να γίνει μια συγχώνευση με την Εθνική και με την ιδιοκτήριά της την Εμπορική για τη δημιουργία ενός ισχυρού τραπεζικού ομίλου ενόψει της ένταξής μας στην ΟΝΕ, καθώς τότε θα μιλάμε για ανταγωνισμούς με τράπεζες όπως η Μπούντεσμπανκ η οποία έχει καταθέσεις και κέρδη που ίσως ξεπερνούν και τον ελληνικό προϋπολογισμό.

Θα πρέπει βέβαια να περάσουμε και σε κάτι πιο πρακτικό, όπως είναι η σκανδαλώδης επιχορήγηση των κομμάτων προ των εκλογών, όπου το κόμμα ανάλογα με την πλειοψηφία παίρνει κάποια δισεκατομμύρια για να χρηματοδοτήσει τις προεκλογικές του συγκεντρώσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Παρακαλώ, μπορείτε να το επαναλάβετε αυτό, διότι δεν το κατάλαβα.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Είπα ότι όλα τα κόμματα παίρνουν επιχορήγηση πριν από τις εκλογές, οπότε αυτό θα πρέπει να σταματήσει, γιατί μπορούν να βρουν δικούς τους τρόπους χρηματοδότησης.

Επίσης, θα ήθελα να προσθέσω ότι θα πρέπει να μηχανογραφηθεί το σύστημα της εφορίας για να μπορούν να διασταυρώνονται τα στοιχεία και να μην παρατηρείται το φαινόμενο της φοροδιαφυγής, ούτως ώστε με ένα απλό τρόπο να μπορούμε να βλέπουμε ποιος φοροδιαφεύγει και ποιος όχι. Έτσι, θα τον πιάνουμε αυτόν και θα μπορούμε να καλύπτουμε κάποια τμήματα του προϋπολογισμού.

Ένα άλλο φαινόμενο που παρατηρείται είναι τα λεγόμενα διαπλεκόμενα. Τελευταία στις εφημερίδες έχει γίνει πολύς λόγος γι' αυτά. Πρόσφατα είναι το ζήτημα του ΕΥΣΤΟ και των στοιχημάτων που θέλουν να εισαγάγουν στο ελληνικό πρωτάθλημα. Και βλέπουμε από μερίδα του Τύπου επιστολές εταιρειών προς τον ΟΠΑΠ και απαντήσεις γι' αυτό το ζήτημα. Θα πρέπει να υπάρξει μια διαφάνεια για να μη δημιουργείται στον Έλληνα πολίτη αλλά και στους Ευρωπαίους ότι το ελληνικό κράτος είναι αναξιόπιστο.

Επίσης, θα ήθελα να παρατηρήσω την κακή οικονομική κατάσταση των αγροτών καθώς η οικονομία μας βασίζεται είτε το θέλουμε είτε όχι στον αγρότη, αφού δεν έχουμε εκβιο-

μηχανιστεί πλήρως. Η μη καταβολή αποζημιώσεων στους πληγέντες από διάφορες θεομηνίες, αλλά και η καταστροφική της αγροτικής παραγωγής λόγω κακής διαχείρισης των αποθεμάτων, δε νομίζω ότι συμβάλλει σ' αυτό που θα θέλαμε να λέμε οικονομική ανάπτυξη.

Για το θέμα της ανεργίας που άπτεται της οικονομίας, θα πρέπει να θεσμοθετηθεί το 35ωρο όπως έχει θεσμοθετηθεί στη Γαλλία και Ιταλία, όχι τώρα άμεσα αλλά αργότερα, για να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας, ώστε να απορροφηθούν οι άνεργοι και για να συμμετέχουμε και εμείς στην Οικονομική Ένωση με αξιώσεις σαν χώρας ανάμεσα στις πρωτοπόρες και όχι ως ουραγοί. Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Λέσβου Βιργινία Μαργάρου.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΜΑΡΜΑΡΟΥ (Νομός Λέσβου): Καλησπέρα σας. Το θέμα με το οποίο έχω ασχοληθεί, πρόχειρα βέβαια, είναι η δημοσιονομική πολιτική σε σχέση με την οικογένεια. Σαν νέοι σε μία χώρα που το δημογραφικό πρόβλημα εμφανίζεται εντονότατο, με απογοήτευση και αγανάκτηση διαπιστώνουμε ότι η οικογένεια, με άμεσες συνέπειες και σε μας, όχι μόνο δεν ενισχύεται αλλά χτυπητές αδυναμίες του φορολογικού μας συστήματος άδικα και αλόγιστα την επιβαρύνουν.

Συγκεκριμένα, πρώτον, είναι η φορολόγηση της μεγάλης σε έκταση κατοικίας. Υπάρχει, όμως, διαφορά ανάμεσα στις ανάγκες ενός μοναχικού ατόμου ή άτεκνου ζευγαριού και στις ανάγκες στέγασης μιας οικογένειας και μάλιστα πολυμελούς. Είναι μια διάκριση που δεν γίνεται από το νόμο με αποτέλεσμα ο εργένης και ο οικογενειάρχης να φορολογούνται το ίδιο.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει με τη χρέωση του ηλεκτρικού ρεύματος. Συγκεκριμένα, η τιμή της κιλοβατώρας αυξάνεται έπειτα από ένα συγκεκριμένο όριο. Παραβλέπεται όμως εντελώς το γεγονός ότι η μεγάλη κατανάλωση δεν γίνεται από κάποιον που ζει μόνος του, αλλά από ένα μεγάλο νοικοκυριό.

Συγχρόνως, η οικογένεια επιβαρύνεται με πλήθος έμμεσους φόρους. Οι δαπάνες για ένα παιδί και ένα έφηβο ξεπερνούν κατά πολύ τις δαπάνες για ένα ενήλικο άτομο. Οι απαιτήσεις μας για ρουχισμό, υπόδηση, αθλητικά και σχολικά είδη επιβαρύνουν σημαντικά τον οικογενειακό προϋπολογισμό. Και όμως, σε όλες τις ευνομούμενες χώρες τα παιδικά είδη δεν φορολογούνται. Ίσως να γνωρίζετε ότι η μίνι φούσα λανσαρίστηκε από μία Αγγλίδα στην προσπάθειά της να αποφύγει τη φορολογία προβάλλοντας τη δήθεν ως παιδικό είδος.

Ακόμη, η οικογένεια επιτελεί υψίστης σημασίας κοινωνικό έργο ανατρέφοντας και προσφέροντας τους γιούς και προσεχώς και τις κόρες της στη στρατιωτική υπηρεσία της πατρίδας. Ενώ όμως κάνει αυτό, είναι υποχρεωμένη και να συντηρεί οικονομικά το στρατευμένο νέο για όλη τη διάρκεια της θητείας του.

Δεν είναι σωστό και δίκαιο ο στρατευμένος νέος να λαμβάνει την ενίσχυση αυτή από το κοινωνικό σύνολο το οποίο υπηρετεί και όχι αποκλειστικά από την οικογένειά του;

Τέλος, απαιτούμε μια δικαιότερη ασφαλιστική πολιτική. Ο κάθε γονιός επενδύει κυριολεκτικά σε μας τέτοια ποσά τα οποία αν τοποθετούσε όπως οι άτεκνοι σε κάθε άλλη χρηματιστική δραστηριότητα, θα είχε εξασφαλιστεί οικονομικά. Χρέος του κράτους και του κοινωνικού συνόλου είναι η κάτι περισσότερο από ικανοποιητική συνταξιοδότηση και των δύο γονιών, εφόσον η σημερινή κατάσταση περισσότερο αποτρέπει παρά ευνοεί, όπως θα έπρεπε, τη δημιουργία οικογένειας.

Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η έφηβος βουλευτής Μαρία Κυριαζοπούλου από τη Β' Αθηνών έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, έκρινα προτιμότερο σήμερα να αναφερθώ σε ένα από τα πλέον σπουδαία θέματα που αφορούν την οικονομία του τόπου. Πρόκειται για το φαινόμενο της φοροδιαφυγής.

Φοβάμαι, κύριε Πρόεδρε, ότι αν αναλύσω το θέμα, θα υπερβώ κατά πολύ το χρονικό όριο που έχουμε θέσει των τεσσάρων λεπτών, οπότε θα επιχειρήσω μία σύνοψη...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Όπως και στους άλλους συναδέλφους, έτσι και σε σας θα υπάρξει μια ανοχή ενός ή δύο λεπτών.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Αθήνας): Γι' αυτό θα επιχειρήσω μια σύνοψη των όσων έχω σκοπό να εκθέσω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Να μην έχετε άγχος πάντως. Δεν θέλω κανέναν και καμία να έχει άγχος.

Ορίστε, παρακαλώ, συνεχίστε.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Αθήνας): Καλώς.

Κάθε φορά που αναφερόμαστε στη φοροδιαφυγή, εννοούμε τη μεθοδευμένη αποφυγή εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων του πολίτη. Σε μια πρώτη θεώρηση του ζητήματος θα μπορούσαμε να πούμε ότι η φοροδιαφυγή συνίσταται κυρίως στο ότι ο φορολογούμενος δεν δηλώνει το πραγματικό του εισόδημα ή τις πραγματικές του συναλλαγές ή στο ότι δεν αποδίδει στο κράτος τους φόρους που παρακρατεί από τους συναλλασσόμενους μαζί του. Ενδεικτικά αναφέρω το γνωστό σε όλους φόρο προστιθέμενης αξίας.

Αξίζει επίσης να αναφερθώ και σε μία ακόμη διάσταση, ή αν θέλετε παραλλαγή της φοροδιαφυγής, την φοροαποφυγή της οποίας την ύπαρξη κανείς δεν αρνείται. Οι οικονομικά ισχυροί μεθοδεύουν τις κινήσεις τους έτσι, ώστε να απαλλάσσονται από την εκπλήρωση των φορολογικών τους υποχρεώσεων, είτε εξασφαλίζοντας την ψήφιση ευνοϊκών για τους ίδιους νομοθετικών ρυθμίσεων, ή ακόμα και ασκώντας πιέσεις με σκοπό να αποφύγουν τους φορολογικούς ελέγ-

χους. Πρόκειται για μία τακτική και μια αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα που χρόνια τώρα στηλιτεύεται από όλους και όλοι την καταγγέλλουν, αλλά εξακολουθεί να υφίσταται και ίσως να επιτείνεται.

Σήμερα δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία ότι η φοροδιαφυγή συνιστά ένα από τα πιο σοβαρά αδικήματα με πολυάριθμες διαστάσεις και πτυχές. Δεν είναι λίγοι αυτοί που την κατατάσσουν ακόμη και στα πιο αιμωπικά αδικήματα, έστω και αν κάποιοι ανεγκέφαλοι εξακολουθούν να την θεωρούν, ως μου επιτραπεί η έκφραση, εξυπνάδα ή ακόμη και μαγκιά –ας το πούμε έτσι λαϊκά και απλά– και λοιδορούν τους συνεπείς συμπολίτες τους.

Επιπρόσθετα, αποτελεί πηγή κοινωνικής αδικίας και συγχρόνως αναιρεί την έννοια του κράτους δικαίου. Επειδή το κράτος έχει δαπάνες ανελαστικές, αν κάποιος πληρώσει έστω και μία δραχμή λιγότερο απ' όσο του αναλογεί, κάποιος άλλος θα κληθεί να πληρώσει αυτήν τη δραχμή. Τότε η πολιτεία παίρνει μέτρα που η ίδια χαρακτηρίζει άδικο, όπως τα αντικειμενικά κριτήρια ή τα τεκμήρια, αλλά αναγκαία, γι' αυτό συνεχώς αναβάλλει την κατάργησή τους.

Η φοροδιαφυγή στερεί το κράτος από τη δυνατότητα να ανταποκρίνεται στο ρόλο του ως κράτος πρόνοιας, παρέχοντας υπηρεσίες υγειονομικής και νοσοκομειακής περίθαλψης, χορήγησης αξιοπρεπών συντάξεων, υπηρεσίες εκπαίδευσης αντάξιες των απαιτήσεων των καιρών.

Στερεί από το κράτος τη δυνατότητα να θωρακιστεί απέναντι σ' αυτούς που επιβουλεύονται τη χώρα μας και που τελευταία ολοένα και πληθαίνουν και δεν κρύβουν τις διαθέσεις τους.

Όταν η χώρα αναγκάζεται να δανείζεται, πλήττεται ανεπανόρθωτα το διαπραγματευτικό της κύρος και μ' αυτή την έννοια η φοροδιαφυγή αγγίζει τα όρια του εθνικού εγκλήματος.

Στον τομέα της οικονομίας πλήττει τον υγιή ανταγωνισμό, καθώς ο φοροφυγάς έχει τη δυνατότητα να πουλά το προϊόν του σε χαμηλότερες τιμές με συνέπεια αυτό να είναι ανταγωνιστικότερο, ή να προσφέρει φθηνότερες υπηρεσίες σε βάρος των νομοταγών συναδέλφων και ανταγωνιστών του.

Πέρα όμως απ' αυτά, οφείλω να επισημάνω και τις ιδιαίτερα δυσμενείς επιπτώσεις που έχει το φαινόμενο της φοροδιαφυγής στη θέση της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό έχει σαν συνέπεια η Ελλάδα να βρίσκεται συχνά στο στόχαστρο των αρμόδιων οργάνων, αφού εξαιτίας του η Ένωση χάνει πόρους.

Θα ήταν σοβαρή παράλειψη να παραβλέψουμε μια άλλη διάσταση του προβλήματος της φοροδιαφυγής. Ως γνωστόν ο πολίτης δεσμεύεται για την τήρηση του Συντάγματος, έχει δηλαδή ηθική υποχρέωση απέναντι στον καταστατικό χάρτη της Ελλάδος αλλά και στην ίδια του την πατρίδα, τους συμπολίτες του, να συνεισφέρει ανάλογα με τις δυνατότητές του στην ανάπτυξη και την προκοπή της χώρας. Με τη φοροδια-

φυγή ο πολίτης παραβαίνει το Σύνταγμα, το περιφρονεί με τρόπο απαράδεκτα προκλητικό.

Μπορούμε να διαπιστώσουμε, λοιπόν, χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια, ότι η φοροδιαφυγή έχει πάρει διαστάσεις κοινωνικής μαστίγας στις μέρες μας. Δυστυχώς, δεν είναι δυνατός ο ακριβής προσδιορισμός του ποσού στο οποίο ανέρχεται η αποστέρηση φορολογικών πόρων από το κράτος εξαιτίας της. Ωστόσο πιστεύεται ότι πρόκειται για τεράστια απώλεια εσόδων. Οι πιο μετριοπαθείς οικονομολόγοι μελετητές εκτιμούν ότι πλησιάζει το 40% της οικονομικής δραστηριότητας, ενώ άλλοι υπολογίζουν ότι είναι ακόμη μεγαλύτερη.

Στο συμπέρασμα αυτό μπορεί να καταλήξει και ο απλός πολίτης, ο μέσος άνθρωπος, κρίνοντας όχι από ποσοστά και αριθμούς, αλλά από την καθημερινότητα, από την πραγματικότητα που αντιμετωπίζει, τις εικόνες που εμπιπτουν στην καθημερινή του εμπειρία. Και καταλήγει σ' αυτό, όταν συναντάει, συναναστρέφεται ανθρώπους που οι εμφανείς οικονομικές τους δραστηριότητες δεν δικαιολογούν την πολυτέλεια του βίου τους, τις διασκεδάσεις και τις ακριβές συνήθειές τους. Συγχρόνως, συνιστά πρόκληση σε βάρος των νομοταγών συμπολιτών τους. Αυτοί είτε γιατί δεν κρίνουν σωστά, είτε γιατί δεν μπορούν, όπως στην περίπτωση των μισθωτών, δεν έχουν τη δυνατότητα να φοροδιαφύγουν και σε τελική ανάλυση να αποκτήσουν όσα άλλοι απολαμβάνουν και οι ίδιοι επιθυμούν.

Διακρίνουμε, λοιπόν, δύο κατηγορίες φοροφυγάδων, εκείνους που φοροδιαφεύγουν με αποκλειστικό σκοπό και κίνητρο να πλουτίσουν από τη μη απόδοση των φόρων τους και εκείνους που πολλές φορές αναγκάζονται να καταφύγουν στην έσχατη αυτή «λύση» για να αμυνθούν.

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι η όλη ιστορία καταλήγει σε ένα φαύλο κύκλο, στον οποίο συμμετέχουν από τη μια οι επαγγελματίες φοροφυγάδες και από την άλλη το κράτος που αναγκάζεται απ' αυτούς να υιοθετήσει σκληρή, αυστηρή φορολογική πολιτική, μια πολιτική που πλήττει τους οικονομικά ασθενέστερους και τους ωθεί στη φοροδιαφυγή και πάλι. Και η ιστορία επαναλαμβάνεται συνεχώς, η φοροδιαφυγή εξακολουθεί απαραιμπίδιστη το διαβρωτικό και καταστροφικό της έργο. Μ' αυτό τον τρόπο η οικονομία και μοιραία η κοινωνία οδηγούνται σε ένα διαιωνιζόμενο τέλμα. Το πιο αποκαρδιωτικό όμως και εξοργιστικό συνάμα είναι η στάση που τηρεί το κράτος απέναντι στην κατάσταση. Η φοροδιαφυγή μεταβάλλεται, αναπροσαρμόζεται, εκμοντερνίζεται και χρησιμοποιεί όλες τις δυνατότητες που της παρέχει σήμερα η τεχνολογία, πράγμα το οποίο καθιστά την πάταξη της έργο εξαιρετικά δύσκολο, χρονοβόρο και δαπανηρό.

Σ' αυτό ακριβώς το σημείο εντοπίζεται μια ακόμα αιτία της, την αδυναμία δηλαδή του κρατικού μηχανισμού, των φορολογικών υπηρεσιών ειδικότερα να υπερνικήσουν τα εμπόδια που ορθώνονται στην πορεία, να περιορίσουν τη δράση των φοροφυγάδων και να προστατεύσουν την οικονο-

μία της χώρας αφ' ενός και τον πολίτη που δέχεται τις συνέπειες αφ' ετέρου.

Τίθεται, λοιπόν, το ερώτημα πώς μπορεί ο πολίτης να έχει εμπιστοσύνη σε έναν τέτοιο κρατικό φορέα και πώς μπορεί να πεισθεί ότι αυτός διαχειρίζεται με υπευθυνότητα και σεβασμό τα χρήματά του. Πώς είναι δυνατόν να μην παρανομήσει, αφού το κράτος αδυνατεί να τον εντοπίσει και να τον τιμωρήσει. Πώς είναι δυνατόν να συμβούν αυτά, όταν κατά καιρούς εκδίδονται από τους αρμοδίους φορείς συγχωροχάρτια, χαριστικές αποφάσεις για ανεκπλήρωτες φορολογικές υποχρεώσεις.

Αυτά, παράλληλα με την έλλειψη παιδείας που χαρακτηρίζουν ένα –ας μην κρυβόμαστε– αρκετά μεγάλο κομμάτι των Ελλήνων, δημιουργούν έναν εξαιρετικά επικίνδυνο συνδυασμό, που υποσκάπτει το μέλλον της οικονομίας και του λαού αυτής της χώρας.

Αλήθεια είναι ότι το ίδιο το φορολογικό σύστημα, με την πολυπλοκότητα που το χαρακτηρίζει, αυξάνει τις δυνατότητες για φοροδιαφυγή. Προς αυτή την κατεύθυνση συμβάλλει και η συχνή αλλαγή της φορολογικής νομοθεσίας, σε τέτοιο βαθμό που πολλές φορές είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς, αν η μη εκπλήρωση μιας υποχρέωσης είναι σκόπιμη ή οφείλεται σε άγνοια.

Και δεν είναι μόνο οι φορολογούμενοι ή κάποιοι από αυτούς που βρίσκονται σε σύγχυση. Παρατηρούνται επίσης δυσχέρειες στην εκτέλεση του έργου των οργάνων των επιφορτισμένων με το καθήκον της συλλογής των φόρων.

Πιστεύω, ότι αυτό μπορεί να γίνει ακόμη πιο κατανοητό από το γεγονός ότι επί δεκαπέντε συναπτά έτη δεν υπάρχει ένας χρόνος, στον οποίο να μην έχουν ψηφιστεί δύο τουλάχιστον νέοι φορολογικοί νόμοι, επιφέροντας συνήθως σοβαρές αλλαγές στη νομοθεσία.

Καθίσταται, λοιπόν, ολοένα και επιτακτικότερη η ανάγκη για αντιμετώπιση του προβλήματος, όχι με ημίμετρα και πρόχειρη κάλυψη των υπαρχόντων κενών, γιατί αυτού του είδους τις τακτικές του παρελθόντος πληρώνουμε σήμερα.

Απαιτείται λύση αποτελεσματική και οριστική, ενέργειες που θα χτυπούν το κακό στη ρίζα του. Πρέπει τέλος πάντων κάποτε και οι πολιτικοί μας να δικαιολογήσουν τη θέση τους, να τιμήσουν την εμπιστοσύνη που τους δείχνει ο λαός σε κάθε εκλογική μάχη, να μας πείσουν για την ποιότητα της δουλειάς τους, ότι δηλαδή διαχειρίζονται με ορθό τρόπο τα φορολογικά έσοδα, που είναι το προϊόν του μόχθου, του αδιάλειπτου αγώνα του νομοταγούς Έλληνα πολίτη.

Μπορούν να αποδείξουν μέσω πλήθους ευκαιριών που τους δίδονται ότι δεν μένουν στις καλές προθέσεις, στις προεκλογικές αφειδώς μοιρασμένες υποσχέσεις, αλλά προχωρούν και σε έργα. Γιατί καλές είναι οι αγαθές προθέσεις, αλλά με αυτές μόνο δεν προκόβει ο τόπος.

Με αφορμή την αναφορά που έκανα προηγουμένως στην παιδεία του Έλληνα –και τελειώνω, περνάω στις προτάσεις

μου– ως αιτία της παρανομίας, θα παρουσιάσω την άποψή μου περί του πρακτέου σε αυτό τον τομέα. Δεν προτείνω την προσφιλή σε μας και συνήθη τακτική της καταφυγής στην εισαγωγή ενός νέου γνωστικού αντικείμενου στα σχολεία, ώστε ο νέος μέσα από αυτού του είδους την αγωγή να εξελιχθεί σε συνεπή φορολογούμενο πολίτη. Εξάλλου, τα σχολικά προγράμματα είναι αρκετά επιβαρυνμένα, αλλά αυτό δεν αποτελεί αντικείμενο συζήτησης στη δική μας επιτροπή.

Μπορεί όμως μέσα από το μάθημα της αγωγής του πολίτη, των στοιχείων δηλαδή του δημοκρατικού πολιτεύματος που σήμερα είναι μάθημα δεύτερης κατηγορίας, αλλά και μέσα από τη γενικότερη φιλοσοφία, το σύστημα αξιών που ο εκπαιδευτικός θεσμός μεταγγίζει στους νέους, να διαμορφώσει αμέριτες προσωπικότητες, ανθρώπους που ποτέ δεν θα διανοούνταν να παρανομήσουν κατά αυτό τον τρόπο.

Με λύπη μου ωστόσο διαπιστώνω, μέσα από την καθημερινή μου εμπειρία, ότι το σχολείο του σήμερα είναι αυτό ακριβώς που διδάσκει την τακτική αυτή. Αυτό όμως πρέπει κάποτε να πάρει ένα τέλος.

Οφείλουμε να παραδεχθούμε ότι, όσον αφορά τα πιο ειδικά μέτρα, τον τελευταίο καιρό έχει τεθεί σε εφαρμογή ένα πρόγραμμα που αποβλέπει στην τυποποίηση και απλούστευση του φορολογικού ελέγχου, καθώς και στην αναδιοργάνωση των δημόσιων οικονομικών υπηρεσιών με τη βοήθεια ομάδων οικονομολόγων-ελεγκτών και με την καθοδήγηση ξένων τεχνικών συμβούλων. Μιλώ για το πρόγραμμα Es-cort.

Εδώ θα αρκεστώ σε ευχές, απλώς θα ήθελα να μην κλειστούν σε συρτάρια και να μην ξεχαστούν τα πορίσματα αυτών των ερευνών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Με συγχωρείτε. Είναι πάρα πολύ σημαντικά αυτά που μας λέτε, αλλά έχετε ξεπεράσει κατά πολύ τα δέκα λεπτά. Δεν έχω καμία αντίρρηση να συνεχίσετε, μόνο που υπάρχουν άλλοι δεκατέσσερις συναδέλφοί σας που θέλουν να μιλήσουν.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Αθηνών): Τότε να αναφέρω κάτι εν συντομία και να τελειώσω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Με ευχαρίστηση σας ακούμε, για να κλείσετε, την ομιλία σας.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Αθηνών): Ωραία, θα το επιχειρήσω.

Ακόμα περιμένουμε βέβαια την εφαρμογή του συστήματος μηχανογράφησης και διασταύρωσης φορολογικών στοιχείων, το περίφημο TAXIS.

Επίσης, προτείνω την εκπόνηση επιμορφωτικών προγραμμάτων για τους υπαλλήλους των φορολογικών υπηρεσιών, ώστε να είναι σε θέση να ανταπεξέλθουν στις αυξημένες απαιτήσεις της εργασίας τους, καθώς και τη μικρή αύξηση του προσωπικού στις εφορίες. Η επιλογή αυτή των νέων

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

υπαλλήλων επιβάλλεται να πραγματοποιείται με κριτήρια αξιολογικά και ηθικά.

Κανένα μέτρο δεν θα αποδώσει καρπούς, αν ο πολίτης, προκειμένου να πληρώσει τους φόρους που του αναλογούν, είναι αναγκασμένος να μην ικανοποιήσει βασικές ανάγκες του ίδιου και της οικογένειάς του. Καμία προσπάθεια δεν θα ευδοθεί, αν εμείς οι ίδιοι δεν συνειδητοποιήσουμε τις ευθύνες και το ρόλο μας ως μελών της κοινωνίας. Καμία κυβέρνηση δεν θα μας σώσει, αν εμείς οι ίδιοι δεν δραστηριοποιηθούμε. Όσο παραμένουμε αδρανείς και αδιαφορούμε, τόσο τέτοιες καταστάσεις, όπως η φοροδιαφυγή, θα γιγαντώνονται, στερώντας από το λαό κάθε προοπτική ανάπτυξης και από τους νέους ειδικότερα κάθε όραμα και ελπίδα για ένα καλύτερο, ομορφότερο, ανθρωπινότερο αύριο.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αν δεν έχετε αντίρρηση, όπως έγινε και για τις ομιλίες των άλλων συναδέλφων, έτσι και τη δική σας να τη διανείμε στους συναδέλφους σας.

Αγαπητοί έφηβοι και έφηβες Βουλευτές, δεν έχω καμιά μα καμιά αντίρρηση να ακούσουμε και δέκα και δεκαπέντε λεπτά οποιονδήποτε από σας, ούτε κανω εξαίρεση σε κάποιον. Μόνο θα πρέπει να είμαστε μέσα στα πλαίσια του προγράμματος για να ακουστείτε όλοι. Αυτό είναι το δικό μου μέλημα πρωτίστως ως προέδρου.

Συγχαίρω και την τελευταία ομιλήτρια, όπως και όλους τους προηγούμενους και επιμένω στην άποψη ότι η μία ομιλία είναι καλύτερη από την άλλη. Συγχαρητήρια σε όλους σας και πάλι.

Ο έφηβος Βουλευτής από την πανέμορφη Πάφο της Κύπρου κ. Λέοντιος Τσελέπος έχει το λόγο.

ΛΕΟΝΤΙΟΣ ΤΣΕΛΕΠΟΣ (Πάφος): Αξιότιμε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, αντιπροσωπεύω μια από τις είκοσι πέντε νεανικές φωνές του πολύπαθου νησιού μου, της Κύπρου.

Το θέμα μου θα περιγραφεί γύρω από ένα περιβαλλοντικό πρόβλημα, και συγκεκριμένα το πρόβλημα της χερσονήσου του Ακάμα. Αρχικά, φαίνεται σαν περιβαλλοντικό πρόβλημα, αλλά είναι με πολιτικές, εθνικές και κάποιες οικονομικές προεκτάσεις θέμα.

Αρχικά, για να σας βάλω και σας στο θέμα, θα κάνω μια μικρή αναφορά γύρω από το τι είναι ο Ακάμας. Είναι το δυτικότερο ακρωτήριο της Κύπρου, καλύπτει μια έκταση διακοσίων τριάντα τετραγωνικών χιλιομέτρων και περιέχει γύρω στα 1750 φυτικά είδη και γύρω στα 168 ζωικά είδη. Είναι μια χερσόνησος με φυσικό και πολιτιστικό υπόβαθρο και αξιολογία ελληνική ιστορία και μυθολογία που ανάγεται σε παρελθόν 3.000 χρόνων και συγκεκριμένα αναφέρεται και σε αναφορά του Στράβωνα και του Πτολεμαίου. Το όνομα της πάρθηκε από τον ελληνικό μυθικό ήρωα, υιό του Θησέα Ακάμα, που ήρθε στην Κύπρο μετά τον τρωϊκό πόλεμο και ίδρυσε την Ακαμαντίδα, ενώ ένα χαρακτηριστικό στοιχείο

της, που δείχνει τις φυσικές καλλονές της περιοχής είναι ότι θεωρείται το βασίλειο της θεάς του έρωτα που γεννήθηκε στην Κύπρο, της Αφροδίτης και έχει άμεση σχέση με τους έρωτές της με τον Άδωνη.

Συγκεκριμένα, το πρόβλημα της περιοχής είναι κυρίως τα βρετανικά γυμνάσια, τα οποία εντάθηκαν τις τελευταίες δύο δεκαετίες και που προκαλούν τεράστιες φυσικές καταστροφές στην περιοχή.

Από αυτό το βήμα, θα ήθελα κυρίως να ζητήσω τη δική σας βοήθεια, εσάς σαν νέους, να ξυπνήσετε την περιβαλλοντική σας συνείδηση, ζητώντας τη βοήθεια όλων των παιδιών του ελληνικού μητροπολιτικού χώρου, αλλά και της υπόλοιπης ομογένειας και έπειτα να στραφώ και στον Πρόεδρο της Βουλής και στους άλλους, και να πω ότι σαν επίσημη ελληνική κυβέρνηση χρειαζόμαστε τη βοήθεια στα μέτρα που προσαθεί να λάβει και η κυπριακή κυβέρνηση, για να αντιμετωπίσει τις βρετανικές ασκήσεις και κυρίως, μέσω του Ευρωκοινοβουλίου είτε άλλων διαβημάτων στη Βρετανική Κυβέρνηση.

Τώρα γίνονται κάποια βήματα για να γίνει ο Ακάμας ένα εθνικό πάρκο που αντιλαμβάνεστε ότι θα είναι ένας μεγάλος οικονομικός πόρος για τον κυπριακό χώρο.

Κλείνοντας θα ήθελα να ζητήσω τη βοήθεια του ελληνικού μητροπολιτικού χώρου, ούτως ώστε να πραγματοποιηθεί το όνειρο του μεγαλύτερου μέρους του κυπριακού λαού για να γίνει ο Ακάμας ένα εθνικό πάρκο, αλλά παράλληλα να τερματιστούν και οι βρετανικές ασκήσεις, με τα διαβήματα της ελληνικής, σε συνεργασία με την κυπριακή κυβέρνηση, ασκήσεις που διεξάγονται στην περιοχή ακόμα και πριν από ένα μήνα.

Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον έφηβο Βουλευτή από την Πάφο.

Ο λόγος δίδεται τώρα αμέσως πάλι στην Κύπρο, στην Αμμόχωστο, στον έφηβο Βουλευτή Γιαννάκο Ανδρέα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ (Αμμόχωστος): Όπως έχετε ήδη πει, ονομάζομαι Ανδρέας Γιαννάκος, φοιτώ στο Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας και εκπροσωπώ την κατεχόμενη Αμμόχωστο.

Αξιότιμε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί έφηβοι Βουλευτές, νιώθω ιδιαίτερη χαρά και περηφάνεια που βρίσκομαι εδώ μαζί σας. Ποτέ και σε καμία περίπτωση ένα κράτος το οποίο έχει εθνικά προβλήματα και ανοιχτές εθνικές πληγές, μία ισχυρή οικονομία κατάφερε να λύσει τα προβλήματα αυτά από μόνη της. Μόνο η οικονομία που στηρίζεται σε μία ισχυρή άμυνα, φέρνει μια πετυχημένη και αξιόπιστη εξωτερική πολιτική.

Για να υποστηρίξω την άποψή μου αυτή, θα φέρω σαν παράδειγμα το Ισραήλ, που, κατά τη γνώμη μου, δεν θα υπήρχε σήμερα, αν στηριζόταν μόνο στο πανίσχυρο, διεθνές οικο-

νομικό λόμπυ του εβραϊκού τραστ. Αντίθετα, το Ισραήλ μετατρέπει τη διεθνή οικονομική του ισχύ σε ισχυρή άμυνα, για να ικανοποιήσει τις εθνικές ανάγκες και τα εθνικά του συμφέροντα.

Αυτό όσον αφορά την άμυνα και συνεργασία με την οικονομία, που πρέπει να συνεργάζονται αυτοί οι δύο τομείς, για να υπάρξει εκσυγχρονισμός σε όλους τους τομείς ενός κράτους.

Είμαι υπέρ οποιουδήποτε εκσυγχρονισμού της οικονομίας, γιατί, για να μείνει μία χώρα ανταγωνιστική στη διεθνή οικονομία φτάνει ο εκσυγχρονισμός αυτός να έχει βάση τις κοινωνικές παροχές και την κοινωνική δικαιοσύνη προς το λαό.

Δεν δέχομαι τον εκσυγχρονισμό ο οποίος θα είναι μία δικαιολογία για αύξηση της ανεργίας, μείωση των κοινωνικών παροχών, διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων και δημιουργία μιας στρατιάς από φτωχούς. Η ανεργία είναι το μεγαλύτερο οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα της ενωμένης Ευρώπης, αλλά και της Ελλάδος.

Εμείς, η νέα γενιά, που θα πληρώσουμε το τίμημα του εκσυγχρονισμού είμαστε υποψήφιοι άνεργοι, ανεξάρτητα από το αν είμαστε πτυχιούχοι ή όχι. Θα ήθελα να κάνω μία πρόταση μόνο, αλλά πολύ σημαντική κατά τη γνώμη μου, για να μειωθεί η ανεργία: Πρέπει να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας. Αλλά, για να γίνει αυτό, πρέπει οι μεγάλες εταιρείες να εξαναγκασθούν από τη νομοθεσία του κράτους, να δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας από τα υπερκέρδη τους και όχι να βλέπουμε να δημιουργούνται τεράστιες υπερεθνικές εταιρείες με τις διάφορες συγχωνεύσεις και αντίθετα, αντί να έχουμε νέες θέσεις εργασίας, να τις καταργούν και να αυξάνεται η ανεργία.

Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Συγχαρητήρια και στον έφηβο Βουλευτή Ανδρέα Γιαννάκο από την Αμμόχωστο, που έθιξε ένα πάρα πολύ σημαντικό ζήτημα και επίκαιρο, όπως ξέρετε, με την τοποθέτηση των αμυντικών πυραύλων S300 στην Κύπρο.

Ο λόγος δίδεται στον έφηβο Βουλευτή κ. Ηλία Λουπασάκη από τα Χανιά.

ΗΛΙΑΣ ΛΟΥΠΑΣΑΚΗΣ (Νομός Χανίων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το θέμα με το οποίο θα ασχοληθώ είναι η οικονομική και νομισματική ένωση, η γνωστή σε όλους μας ΟΝΕ.

Πριν μπούμε στο θέμα και συζητήσουμε πιο ενδιαφέροντα πράγματα, θα προσπαθήσω να σας δώσω μία γρήγορη και σαφή εικόνα του τρόπου με τον οποίο θα λειτουργήσει η ΟΝΕ, στην οποία θέλουμε να γίνουμε μέλη, πιστεύοντας ότι έτσι θα μοιραστούμε μαζί με τους απλούς ευρωπαϊκούς λαούς, τις σταθεροποιητικές επιπτώσεις του κοινού νομίσματος, παραδείγματος χάρη χαμηλό πληθωρισμό, χαμηλά επιτόκια, τις καλύτερες δυνατές αναπτυξιακές προϋποθέσεις,

καθώς και ότι εμείς οι Έλληνες θα εξασφαλίσουμε πρόσθετες πολιτικές και αμυντικές εγγυήσεις, διότι το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα ενισχύει τη θέση μας απέναντι στην Τουρκία.

Οφείλουμε να γνωρίζουμε ότι η ένταξή μας στην ΟΝΕ δεν είναι ένα ακίνδυνο παιχνίδι. Οι επιπτώσεις δεν θα είναι μόνο θετικές, όπως νομίζουμε, αλλά μακροπρόθεσμα και άμεσα συναρτημένες με πολλές προϋποθέσεις.

Η ΟΝΕ θα έχει επιπτώσεις άμεσα αρνητικές και υψηλά κοινωνικά και οικονομικά κόστη, που θα είναι κυρίως το κόστος μετάβασης και προσαρμογής σ' αυτό, που θα το πληρώσουν οι πιο αδύνατες οικονομίες, όπως συμβαίνει, δυστυχώς, να είναι και η Ελλάδα, η οποία έχει καθυστερήσει ασυγχώρητα την αναγκαία διαρθρωτική προσαρμογή.

Με βάση τη σημερινή εικόνα που παρουσιάζει η οικονομία μας και την παρατηρούμενη ουσιαστική απροθυμία προσαρμογής, δεν υπάρχει καμία εγγύηση ότι δεν θα πληρώσουμε πολύ σημαντικό κόστος, αν πιστεύουμε ότι η ονομαστική σύγκλιση αρκεί και ότι θα γίνει τελικά αποδεκτή από λόγους πολιτικής επιείκειας, τότε απλώς μεταφέρουμε το πρόβλημα στο μέλλον.

Η ελληνική οικονομία έχει καθυστερήσει δραματικά τα τελευταία είκοσι χρόνια. Ο απολογισμός της σύγκλισης που έκανε πέρσι η ΚΟΜΙΣΙΟΝ δίνει όλες τις σχετικές πληροφορίες. Η καθυστέρηση αυτή θα πληρωθεί τελικά με κάποιο κόστος, του οποίου το τελικό ύψος και «βάρος» θα εξαρτηθεί από τις προσπάθειές μας και από την αποτελεσματικότητα της πολιτικής διαχείρισης μέχρι το 2001.

Θέλουμε να συμμετάσχουμε στην ΟΝΕ, γιατί έχει αναμφισβήτητα μακροπρόθεσμα πλεονεκτήματα. Η ΟΝΕ οδηγεί σε οικονομική σταθερότητα, χωρίς πληθωρισμό, με χαμηλά επιτόκια, που συνιστούν ιδανικές επενδυτικές προϋποθέσεις.

Επιπλέον, οδηγεί στην αναγκαστική σύφιξη των πολιτικών δεσμών, που αποτελεί τον ανώτερο στόχο της ενοποιητικής διαδικασίας.

Τί πρέπει να κάνουμε;

Πρέπει να κάνουμε όλα όσα δεν έγιναν τόσο καιρό. Να περιορίσουμε τον ελλειμματικό δημόσιο τομέα, να μεταφέρουμε πόρους στον ιδιωτικό, να αυξήσουμε την παραγωγικότητα της δημόσιας διοίκησης, να εκσυγχρονίσουμε την παραγωγική βάση της χώρας, επενδύοντας σε νέες τεχνολογίες, σε νέες υπηρεσίες αιχμής και πάνω απ' όλα να αναπτύξουμε την παιδεία, διότι ο πλούτος των εθνών στο μέλλον, θα ταυτίζεται απόλυτα με τη γνώση.

Αυτά είναι όσα πρέπει να κάνουμε εμείς, με δικές μας προσπάθειες, αξιοποιώντας παραγωγικά τους κοινοτικούς πόρους σε ευρωπαϊκό επίπεδο, για να περιοριστούν οι αρνητικές επιπτώσεις της ΟΝΕ, που στις πιο αδύνατες περιφερειακές οικονομίες, πρέπει να αυξηθεί ο κεντρικός προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να γίνει ουσιαστικότερη η περιφερειακή πολιτική, που σήμερα δεν είναι αμελητέα.

Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η έφηβος Βουλευτής Μαρία Καρεκλά από τη Λευκωσία.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΕΚΛΑ (Λευκωσία): Καλησπέρα σας.

Σαν Κύπρια θα ήθελα να μπορούσα να σας μιλήσω για το πρόβλημα κατοχής στην Κύπρο. Παρ' όλα αυτά, θα σας μιλήσω για τους κακούς χειρισμούς της πολεοδομίας στο νησί μας, για τους οποίους η εισβολή το 1974 είχε εν μέρει την ευθύνη, μόνον όμως εν μέρει.

Για πολλά χρόνια ο έλεγχος της ανάπτυξης στην Κύπρο στηριζόταν στους περί οδών και υποδομών νόμους και κανονισμούς. Αυτό όμως δεν παρείχε αρκετές εξουσίες στην πολεοδομική αρχή, για να κατευθύνει την ανάπτυξη χωρικά.

Η Κυβέρνηση, αντιλαμβανόμενη το γρήγορο ρυθμό των αναπτυξιακών πιέσεων, που προέρχονταν από τη φυσική αύξηση του πληθυσμού και την αστικοποίηση και την ανάπτυξη της βιομηχανίας, του εμπορίου και του τουρισμού, αποφάσισε να τροποποιήσει την υφιστάμενη νομοθεσία. Παρ' όλα αυτά, πολλά από τα προβλήματα παραμένουν.

Η Λευκωσία επεκτάθη έξω από τα Ενετικά Τείχη μετά το 1920. Η δομή και η πολεοδομική οργάνωση της πόλης αντικατόπτριζε την ιστορία της. Ήταν ένας συνδυασμός ελληνικών, τουρκικών, ενετικών και φράγκικων στοιχείων. Τα σπίτια ήταν πέτρινα με εσωτερικές αυλές και οι δρόμοι φιδωτοί και στενοί.

Μετά το 1974, και την τουρκική εισβολή, η κυρίως πόλη ενώθηκε με τα προάστια και η ανάπτυξη ήταν ραγδαία και άτακτη. Οι κάτοικοι των χωριών και των προαστίων ήταν από μία χαμηλότερη εισοδηματική τάξη τεχνιτών και εργατών, που όμως επέζησε και άνθισε μετά την εισβολή.

Από την άλλη, οι κάποτε πλούσιες συνοικίες της Λευκωσίας υπέστησαν οικονομική και ως επακόλουθο πληθυσμιακή φθορά. Η χαμηλή ποιότητα ζωής, ο οικονομικός μαρασμός και τα έντονα προβλήματα τροχαίας κίνησης οδήγησαν στην εγκατάλειψη των ιστορικών κέντρων. Αυτό έκανε τη συντήρηση αξιόλογων κτισμάτων αρχιτεκτονικής και πολιτιστικής κληρονομιάς πιο δύσκολη. Παράλληλα, η απρογραμμάτιστη, ασύνδετα χωρικά και ανεξέλεγκτη πολεοδομική ανάπτυξη συνεχίστηκε στα περίχωρα εις βάρος της γεωργικής γης.

Η ύπαρξη ενός και μοναδικού κέντρου απασχόλησης επibάρυνε τόσο την οικονομία, όσο και το περιβάλλον. Η μεταγενέστερη διασπορά των ευκαιριών απασχόλησης περιόρισε την τροχαία ευρρυθμία, αφού δεν έγινε καμμία ουσιαστική βελτίωση του ακτινωτού οδικού δικτύου.

Τα προβλήματα κυκλοφορίας είναι ιδιαίτερα έντονα στο κέντρο και επιβαρύνονται από την έλλειψη χώρων στάθμευσης.

Η υστερία και το χάος που κυριάρχησαν μετά την εισβολή, επιβαρύνουν τώρα την οικονομία της χώρας. Τα κεφάλαια που ξοδεύονται για τη διόρθωση, την ανάπτυξη και επέκταση των οδικών δικτύων, είναι τεράστια. Πιο μεγάλα είναι

τα κεφάλαια για τη δημιουργία αποχετευτικών συστημάτων και η τλαιπωρία και η σκόνη είναι ένα απερίγραπτο φαινόμενο.

Η δημιουργία συνοικισμών για τους πρόσφυγες μπορεί να ήταν σωτήρια πριν από 24 χρόνια, αλλά τώρα δίνουν στην πόλη μία ακαλαίσθητη, μουντή και καταθλιπτική εικόνα.

Οι ελεύθεροι χώροι για ψυχαγωγία είναι ανεπαρκείς τόσο σε έκταση, όσο σε οργάνωση και σε διαχείριση. Οι παιδότοποι και τα πάρκα έγιναν πια ένα σπάνιο θέαμα στην πόλη μας. Η αναλογία των ελεύθερων χώρων προς την πληθυσμό είναι 1,4 εκτάρια προς χίλιους κατοίκους, ενώ το ευρωπαϊκό πρότυπο είναι περίπου το διπλάσιο.

Επίσης, οι οικονομικές δυσκολίες που αντιμετώπισε η Κύπρος μετά το '74, είχαν αντίκτυπο και στην εκπαίδευση. Ιδίως τα σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης δεν είναι ίσα καταναμημένα και αυτό έχει σαν συνέπεια τη φόρτιση του οδικού δικτύου. Θα είναι επίσης πολύ δύσκολο να τηρηθεί ένα πρότυπο, όσον αφορά τη μορφή των σχολείων, και έτσι σήμερα έχουμε καφετιά ή γκριζα κτίρια, που θυμίζουν αποθήκες.

Το μεγαλύτερο όμως πρόβλημα είναι η βαρύτητα, που έχει δοθεί στην τουριστική ανάπτυξη. Ας εξαιρέσουμε το γεγονός, ότι δεν είναι σωστό μία χώρα να βασίζεται τόσο πολύ σε έναν μόνο τομέα της οικονομίας και ας ξεχάσουμε την οικονομική κρίση μετά τον πόλεμο στον Κόλπο.

Το πρόβλημα που ζούμε καθημερινά είναι η αλόγιστη καταστροφή του περιβάλλοντος. Για να μπορέσει κάποιος να κτίσει, πρέπει πρώτα να πάρει πολεοδομική άδεια και μετά άδεια οικοδομής. Το ερώτημα όμως που παραμένει, είναι πόσο αποτελεσματικό είναι αυτό το σύστημα στο να προστατεύσει τη χώρα σε έναν τόπο, όπου όλοι είναι συγγενείς και κουμπάροι και το ρουσφέτι είναι η κινητήρια δύναμη των πάντων;

Στον Ακάμα, στη μοναδική περιοχή που παραμένει η λευκή ζώνη και που η άγρια ζωή της Κύπρου έμεινε ανέπαφη, ο πρώην Υπουργός Εξωτερικών κτίζει ένα τεράστιο ξενοδοχείο, που είναι μεν στην τουριστική ζώνη, αλλά είναι μεγαλύτερο από τις υφιστάμενες προδιαγραφές.

Στη Λεμεσό η δομή της πόλης είναι εντελώς λανθασμένη, αφού πανύψηλα ξενοδοχεία είναι κτισμένα παράλληλα με την παραλία και εμποδίζουν τόσο τη θέα της θάλασσας από την υπόλοιπη πόλη, όσο και το δροσερό νοτιοανατολικό άνεμο.

Για να χτιστούν αυτά τα κτίρια, έχουν δοθεί χαλαρώσεις από το Υπουργικό Συμβούλιο στους μεγάλους και τρανούς επιχειρηματίες της Κύπρου. Πολλά όμως από αυτά είναι χτισμένα αυθαίρετα και η πολεοδομία με την τετριμμένη δικαιολογία ότι δεν μπορεί να είναι πανταχού παρούσα, στρουθοκαμηλίζει.

Στη Λάρνακα λόγω έλλειψης ωκεανολογικής μελέτης, η θάλασσα σχεδόν αγγίζει τους τοίχους ξενοδοχείων και

εστιατορίων, με τον κίνδυνο στα αμέσως επόμενα χρόνια να καταστραφούν τα θεμέλιά τους. Η μεταφορά των κτιρίων αυτών είναι αδύνατη. Οι δαπάνες για την ενίσχυση των θεμελίων είναι τεράστια.

Ο κακός χειρισμός της πολεοδομίας και των αρμοδίων αρχών μετέτρεψαν τη χώρα μας σε έναν τόπο χωρίς χαρακτήρα, με υπερφορτωμένους δρόμους, με τεράστιες οικονομικές απαιτήσεις, για να διορθωθούν τα λάθη του παρελθόντος.

Η Κύπρος με την καλοκαιρία και τον ήλιο που διαθέτει, θα έπρεπε να έχει τα διπλάσια πάρκα και καλύτερα μελετημένα ξενοδοχεία. Οι δρόμοι να ήταν πλατύτεροι και πιο άνετοι και να πολλαπλασιάζονταν οι πεζόδρομοι. Θα έπρεπε επίσης να υπήρχαν ποδηλατόδρομοι και περισσότερες εγκαταστάσεις αθλητισμού. Χτίζονται τώρα βέβαια δύο τεράστια γήπεδα στη Λευκωσία και τη Λάρνακα, αλλά το γεγονός ότι χτίζονται ταυτόχρονα επιβαρύνει την οικονομία μας σημαντικά.

Εάν η πολεοδομία μας ήταν σε καλύτερη συνεννόηση με το Τμήμα Αρχαιοτήτων, δεν θα καλύπτονταν εκκλησίες, που χρονολογούνται από τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες, με μπετόν. Ο τόπος μας θα διατηρούσε το χαρακτήρα του, που τόσο πολύ χρειάζεται η κάθε χώρα, για να επιβιώσει στα δύσκολα αυτά χρόνια. Ευχαριστώ.

Στο σημείο αυτό εισέρχεται ο κ. Παναγιώτης Τζωρτζόπουλος Γενικός Γραμματέας της Βουλής, Καθηγητής του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Χρήστος Μπαλιούκος από τη γειτονιά μου Ηλεία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΛΙΟΥΚΟΣ (Νομός Ηλείας): Κατανοώ την αγωνία του συνόλου του πολιτικού κόσμου, της Κυβέρνησης, αλλά και των οικονομικών παραγόντων της χώρας μας για την ενίσχυση της οικονομίας μας και την προετοιμασία της χώρας μας για την πορεία της στην Ενωμένη Ευρώπη, με τη βελτίωση των οικονομικών μεγεθών.

Είναι γνωστό ότι μία χώρα με ισχυρή οικονομία είναι αξιόπιστος και ισχυρός συνομιλητής για κάθε θέμα, που την αφορά, όπως παραδείγματος χάρη εθνικά θέματα, οικονομία.

Επίσης, μία χώρα με ισχυρή οικονομία έχει τη δυνατότητα να διαθέσει χρήματα για την παιδεία, την υγεία, τον πολιτισμό, το περιβάλλον, την πρόνοια κοινωνικών ομάδων, που την έχουν ανάγκη. Αντίθετα, η χώρα που εξυπηρετείται με δανεισμό, δεν έχει τη δυνατότητα να αντισταχθεί σε πιέσεις, εύκολα υποχωρεί και γενικά, είναι αδύνατη η διαπραγματευτική της ικανότητα.

Επομένως, είναι θέμα εθνικής αξιοπρέπειας και επιβίωσης η οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας. Η απορία που έχω όμως είναι πώς είναι δυνατόν να προχωρήσει η προσπάθεια αυτή και πώς ο απλός πολίτης θα πεισθεί να συμβάλει στην πορεία αυτή, όταν πάνω από την εθνική προσπάθεια μπαίνουν προσωπικά συμφέροντα, όταν οι υπεύθυνοι για την

ανασυγκρότηση της χώρας μας είναι έτοιμοι να εγκαταλείψουν την προσπάθεια, χάριν της όποιας σκοπιμότητας, όταν οι θεσμοί και οι λειτουργοί της δημόσιας διοίκησης λειτουργούν με ελαστική συνείδηση στην εκτέλεση των καθηκόντων τους, όταν ο ελληνικός λαός βομβαρδίζεται καθημερινά από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης για πράξεις επίορκων λειτουργών της δημόσιας διοίκησης, όταν η παραοικονομία, η φοροκλοπή και η φοροδιαφυγή παίρνουν τεράστιες διαστάσεις, όταν ο κάθε Έλληνας ζητά την εξαίρεση για τον ίδιο;

Πιστεύω πως η προσπάθεια οικονομικής ανασυγκρότησης της χώρας μας τίθεται σε κίνδυνο και υπονομεύεται απ' όλα αυτά και η καταβαλλόμενη προσπάθεια για άλλη μία φορά μπορεί να μην αποδώσει, αν δεν εξαλειφθεί η δυσλειτουργία του κρατικού μηχανισμού, εάν ο ελληνικός λαός δεν ενημερώνεται έγκυρα και έγκαιρα για την πραγματική κατάσταση, για να αποκτήσει και πάλι εμπιστοσύνη προς τους αποφασίζοντες και να κάνει επιτέλους δική του υπόθεση την ανασυγκρότηση της οικονομίας μας.

Για όλα αυτά, λοιπόν, προτείνω: Αξιοπίστη και υπεύθυνη συμπεριφορά του κράτους απέναντι στον πολίτη, ώστε να συνηθίσει κι αυτός με τη σειρά του να λειτουργεί και να συμβάλει στις προσπάθειες, που καταβάλλονται.

Ουσιαστική αποκέντρωση με αυτοτέλεια και στελέχωση τέτοια, που να συμβάλει στην ανάπτυξη της περιφέρειας, χωρίς προσφυγή στο κέντρο, που και μακριά είναι και άλλη αντίληψη έχει για την ανάπτυξη της περιφέρειας.

Να πάψει το κράτος να είναι αθηνοκεντρικό. Και ειδικά τώρα, στα πλαίσια των νομοσχεδίων για την Τοπική Αυτοδιοίκηση να δοθούν αρμοδιότητες, αλλά και πόροι για ουσιαστική ανάπτυξη.

Σταθερό φορολογικό σύστημα, που θα δίνει τη δυνατότητα προγραμματισμού στις επιχειρήσεις και θα μπορούν να στηρίζονται σ' αυτό και όχι να βρίσκονται προ εκπλήξεων, μετά από ξαφνικές αλλαγές, π.χ. τα αντικειμενικά κριτήρια.

Κατανομή των φορολογικών βαρών αναλογικά στους φορολογούμενους και κυρίως η ίδια αντιμετώπιση σε όλους, γιατί είναι διάχυτη η εντύπωση ότι εξαντλείται η αυστηρότητα στους μικρούς και μεσαίους, ενώ για τις μεγάλες επιχειρήσεις γίνονται σκανδαλώδεις ρυθμίσεις και απαλλαγές.

Αναδιανομή του φορολογικού προϊόντος, αλλά και των κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ισόρροπα κατά νομό για έργα υποδομών και ανάπτυξης.

Με τέτοια μέτρα δημιουργείται η εμπιστοσύνη του πολίτη στο κράτος και οι συνθήκες για ουσιαστική οικονομική ανάπτυξη. Έτσι κι εμείς οι νέοι θα μπορούμε με αισιοδοξία να προσβλέπουμε στο μέλλον και θα συμβάλουμε στην επιτυχία των προσπαθειών και δεν θα νιώθουμε αδιαφορία και δυσπιστία, που δεν είναι γνωρίσματα της νεολαίας, αλλά είναι αποτελέσματα, που προκαλούν η κακή διοίκηση και η μίζερη συμπεριφορά της κρατικής εξουσίας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Α' Θεσσαλονίκης με τον έφηβο βουλευτή Δημήτριο Τσοκίδη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΣΚΙΔΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Είμαι μαθητής του 14ου Λυκείου Θεσσαλονίκης και θα αναφερθώ σε ορισμένες διαπιστώσεις και προτάσεις για το θέμα της φοροδιαφυγής.

Η φοροδιαφυγή είναι ένα φαινόμενο παγκόσμιας εμβέλειας, αλλά στην Ελλάδα τείνει να καταστήσει εθνικό σπορ.

Περισσότερο από 1.500.000.000 (ενάμιση τρισεκατομμύριο) δραχμές κάθε χρόνο διαφεύγουν από τα ταμεία του κράτους, με αποτέλεσμα ο Υπουργός των Οικονομικών να προσπαθεί να εφεύρει τρόπους κάλυψης των φορολογικών εσόδων βάζοντας νέους φόρους για να καλύψει τα κενά του προϋπολογισμού.

Η μη καλή οργάνωση των υπηρεσιών του Υπουργείου των Οικονομικών, η πολυνομία και η πολυπλοκότητα των φορολογικών νόμων, η νοοτροπία και η ψυχροσύνη του λαού μας, αφού ο καθένας φροντίζει για το άτομό του και όχι για το κοινωνικό σύνολο, η παραοικονομία που βρίσκεται σε έξαρση, η διαφθορά των κρατικών υπαλλήλων, που έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις σε όλους τους τομείς, όπως για παράδειγμα υγεία, παιδεία, οικονομία, δικαιοσύνη, αστυνομία κλπ. είναι μερικοί από τους λόγους που ανθεί η φοροδιαφυγή στη πατρίδα μας.

Ποιές είναι οι προτάσεις μου; Πρώτον, εκτός από την άμεση μηχανοργάνωση των οικονομικών υπηρεσιών, η οποία έχει καθυστερήσει αδικαιολόγητα μέχρι σήμερα, χρειάζεται η καλύτερη οργάνωση των οικονομικών υπηρεσιών και κυρίως των διωκτικών υπηρεσιών για την πάταξη της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου.

Δεύτερον, η διαφάνεια των δαπανών του κράτους. Τουλάχιστον δύο φορές το χρόνο οι αρμόδιοι των Υπουργείων Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών πρέπει να βγαίνουν στα Μ.Μ.Ε. και να εξηγούν στον ελληνικό λαό την πορεία των μεγεθών και κυρίως των δαπανών. Έτσι, ο πολίτης θα έχει την αίσθηση ότι τον υπολογίζουν και σιγά σιγά θα εμπνευστεί η φορολογική συνείδηση.

Τρίτον, να εφαρμοστεί επιτέλους το πόθεν έσχες προς κάθε κατεύθυνση. Πρέπει ο φορολογούμενος πολίτης να δικαιολογεί τα εισοδήματά του ή τα περιουσιακά στοιχεία που απέκτησε. Το βάρος της απόδειξης να το έχει αυτός. Σε διαφορετική περίπτωση, να εκλαμβάνεται ως φοροφυγάς και να του επιβάλλονται αυστηρές ποινές.

Τέταρτον, για να αποκτήσουν οι φορολογούμενοι πολίτες φορολογική συνείδηση, στοιχείο απαραίτητο για να μειωθεί η φοροδιαφυγή, πρέπει οι δημόσιοι άνδρες, οι πολιτικοί μας να δίνουν το καλό παράδειγμα σε όλες τις εκδηλώσεις της κοινωνικής και δημόσιας ζωής και να μην προκαλούν με τη συμπεριφορά τους και τον τρόπο ζωής τους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε κ. Τσοκίδη.

Τον λόγο έχει ο Σταύρος Σταυρουλάκης από τα Χανιά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗΣ (Νομός Χανίων): Χαιρετίζω τον κύριο Πρόεδρο και εσάς και πιστεύω να γίνω όσο πιο κατανοητός μπορώ, γιατί έχω διαλέξει ένα θέμα που δεν άπτεται των οικονομικών, αλλά θα προσπαθήσω να μείνω στον οικονομικό τομέα.

Σήμερα το Υπουργείο Πολιτισμού είναι σε δεινή οικονομική θέση. Τα κονδύλια που διατίθενται από τον προϋπολογισμό είναι λίγα. Αυτό έχει ως συνέπεια να γίνονται λίγες ανασκαφές και να προσλαμβάνονται λίγοι φύλακες. Αυτό κατ' επέκταση έχει ως συνέπεια οι αρχαιότητες που εξάγονται στο εξωτερικό να κοστίζουν πολύ περισσότερο απ' ό,τι αν είχαν γίνει ανασκαφές. Η εξαγορά ενός κρατήρα μέσης αξίας είναι περίπου εξήντα πέντε εκατομμύρια (65.000.000) δραχμές. Αν είχαν γίνει ανασκαφές αναλογούν τριάντα τρία χρόνια ανασκαφών. Μερικά μουσεία λόγω έλλειψης προσωπικού μένουν κλειστά σε περιόδους αιχμής και έτσι δεν αποφέρουν κέρδη στο κράτος.

Εγώ θα πρότεινα την αύξηση των κονδυλίων και αυτό θα είχε ως συνέπεια την αύξηση των αρχαιολόγων, των φυλάκων και γενικά τη μείωση της ανεργίας. Αυτό θα επέφερε ένα κλίμα ευφορίας στο κράτος, αφού ένα συνεργείο εργατών και επιστημόνων θα δούλευε για την πραγματοποίηση όλων αυτών των σκοπών που θα ακολουθούσαν την ανασκαφή, όπως η αναστήλωση και η ανάδειξη, η διαφήμιση των τόπων αυτών, οι εγκαταστάσεις που θα κτίζονταν, τα μουσεία, οι επισκευές και οι κατασκευές δρόμων που οδηγούν εκεί και έτσι οι επισκέπτες θα απέφεραν κέρδος από τα εισιτήρια και τα αναμνηστικά στο κράτος. Οι υπανάπτυκτες περιοχές θα αναπτύσσονταν και θα είχαμε αύξηση του τουριστικού ρεύματος.

Εάν, όμως, το κράτος αδυνατεί, θα μπορούσαν οι παραπάνω προτάσεις να υλοποιηθούν μέσω του ιδιωτικού τομέα. Αυτό θα γίνει με τη σύσταση ιδιωτικών επιχειρήσεων με την εποπτεία του κράτους, αναλαμβάνοντας αυτές οι επιχειρήσεις να υλοποιήσουν τους στόχους με αντάλλαγμα την εποχή των έργων, να μη φορολογούνται, βέβαια, με κάποιο χρονικό όριο. Μετά το πέρας των εργασιών, για ένα χρονικό διάστημα να εκμεταλλεύονται τα κέρδη από τα εισιτήρια και τα διάφορα άλλα κέρδη, που θα έχουν και μετά τη λήξη αυτής της προθεσμίας οι επιχειρήσεις ή να παραμένουν ιδιωτικές ή να κρατικοποιούνται.

Το κράτος επίσης δε διαχειρίζεται καλά αυτούς τους πόρους που έχει από τα μνημεία και έτσι γίνεται λόγος για μια χρυσότοκο όρνη που δεν την περιποιείται κανείς. Όταν ένας κεντρικός αρχαιολογικός χώρος αποφέρει καθαρά κέρδη στο δημόσιο τουλάχιστον ένα δισεκατομμύριο το χρόνο και δεν γίνεται καμιά επένδυση, ανάδειξη και επισκευή, αυτός ο πόρος κάποια στιγμή εξαιτίας αυτής της κακομετα-

χείρισης θα πάψει πια να προσφέρει, ενώ με μια καλύτερη διαχείριση και με κάποιες επενδύσεις θα μπορούσε να αυξήσει τα κέρδη που παρέχει και να μη σταματήσει κάποια στιγμή να προσφέρει κέρδη.

Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτα Μποβολέτη από την Ηλεία έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΜΠΟΒΟΛΕΤΗ (Νομός Ηλείας): Καλησπέρα σας.

Κατάγομαι από ένα χωριό του νομού Ηλείας που βρίσκεται κοντά στη γενέτειρα του ολυμπιακού ιδεώδους, την Αρχαία Ολυμπία. Με αφορμή την ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 από την Αθήνα ή καλύτερα και πιο σωστά από την Ελλάδα, θα ήθελα να θίξω το θέμα των δημοσίων έργων της σύνθεσης κειμένων. Από τη στιγμή που ανακοινώθηκε η Αθήνα ως διοργανώτρια πόλη των Ολυμπιακών του 2004 κατενθουσιασμένοι όλοι αναλογίζονταν την οικονομική, τουριστική και πολιτιστική ανάπτυξη της Ελλάδας. Έτσι και οι συμπατριώτες μου περίμεναν την ανάλογη αναβάθμιση της περιοχής της Ολυμπίας.

Με λύπη όμως διαπιστώνουμε ότι η Αρχαία Ολυμπία που υπήρξε τόπος έλξης όλων των Ελλήνων παλαιότερα, σήμερα είναι ξεχασμένη και παραμελημένη. Η εξαγγελία έμεινε στους Ολυμπιακούς, που φορούν κυρίως την Αθήνα και τις γύρω περιοχές. Ξεχνάμε ότι Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα, ή μήπως η Ολυμπία που υπήρξε το απαράμιλλο κορυφωμα του πολιτισμού και του αθλητισμού κατά την αρχαιότητα δεν αξίζει να αξιοποιηθεί και να υποδεχθεί τουλάχιστον ένα μέρος των αγώνων; Επιτακτική ανάγκη αποτελεί για τους κατοίκους της Ηλείας η αναβάθμιση της περιοχής ενόψει των Αγώνων.

Προτείνω τη δημιουργία ειδικής πτέρυγας για την επανα-λειτουργία του πολιτικού αεροδρομίου στο ήδη υπάρχον στρατιωτικό αεροδρόμιο της 117 πτέρυγα μάχης, καθώς και την ανάπτυξη του οδικού δικτύου για την καλύτερη και ασφαλέστερη μετακίνηση των τουριστών στην περιοχή.

Επίσης, πιστεύω ότι θα ήταν πρότερη η κατασκευή σταδίων, καθώς και η αξιοποίηση ορισμένων χώρων στην περιοχή της Ολυμπίας, όπως η λίμνη του Καϊάφα, έτσι ώστε ένα μέρος των Αγώνων να διεξαχθεί στη γενέτειρά τους ως φόρος τιμής στο χαμένο μεγαλείο της Αρχαίας Ολυμπίας.

Απαραίτητη κρίνεται επιπλέον η δημιουργία ενός μουσείου όπου θα φυλαχθούν τα δεκάδες αρχαιολογικά ευρήματα τα οποία βρίσκονται παραμελημένα έξω από το μουσείο που ήδη υπάρχει.

Τελειώνοντας θα ήθελα να επισημάνω τη ζωτική σημασία που θα έχουν αυτά τα έργα για τους κατοίκους της Ηλείας, καθώς για την υλοποίησή τους θα απασχοληθούν εκατοντάδες εργατικά χέρια. Η ταυτόχρονη αναβάθμιση της περιοχής θα σημαίνει επομένως και μείωση του ποσοστού της ανεργίας που μαστίζει τους νέους της Ηλείας. Επιπλέον, η προσέλευση των τουριστών από το εξωτερικό και το εσωτερικό κατά την περίοδο των Αγώνων θα αποφέρει τεράστια οικονομικά οφέλη στους Ηλείους.

Το κυριότερο όμως είναι ότι με αυτή την προσπάθεια η επαναφορά στο μεγαλείο της Αρχαίας Ολυμπίας θα ξαναζωτανέψει στις καρδιές όλων το «αρχαίο πνεύμα αθάνατο».

Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς, αν και νομίζω ότι για την Ηλεία και ειδικά για την Αρχαία Ολυμπία, έχει ληφθεί ειδική μέριμνα.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αθηνά Ριτζάκη από το νομό Ρεθύμνου.

ΑΘΗΝΑ ΡΙΤΣΑΚΗ (Νομός Ρεθύμνου): Είχαμε δηλώσει να μιλήσουμε αύριο και δεν έχουμε ετοιμάσει το θέμα της ομιλίας για σήμερα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν πειράζει. Παρ' όλο ότι τηρήσατε όλοι τον χρόνο και επειδή αρχίσαμε ακριβώς στην ώρα μας, πιστεύω ότι θα τελειώσουμε σήμερα. Θα σας δοθεί όμως η ευχέρεια να μιλήσετε αύριο, τόσο σε σας όσο και σε οποιονδήποτε ή σε οποιαδήποτε νομίζει ότι δεν είναι έτοιμη.

Η Έφηβος Βουλευτής Αρτεμής Ποντικάκη από τα Χανιά έχει το λόγο.

ARTEMIS ΠΟΝΤΙΚΑΚΗ (Νομός Χανίων): Και εγώ έχω το ίδιο πρόβλημα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Ευαγγελία Σουσουγένη, από τη Β' Πειραιά έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΟΥΣΟΥΓΕΝΗ (Β' Πειραιά): Κατ' αρχάς, καλησπέρα σε όλους. Λέγομαι Ευαγγελία Σουσουγένη και ευχαριστώ που μου δίνεται ο λόγος.

Θα μιλήσω για ένα θέμα που όλοι γνωρίζουμε, το ζήτημα της ανεργίας.

Το πρόβλημα της ανεργίας, η έλλειψη δηλαδή εργασίας σε κάποια άτομα, είναι αναμφισβήτητο από τα πλέον σημαντικά και απαιτούν την προσοχή όλων μας. Πρόκειται για ένα σημαντικό πρόβλημα που μας αφορά όλους και σε καμιά περίπτωση δεν κάνει διακρίσεις.

Η ανεργία έρχεται να χτυπήσει την πόρτα του καθένα, ανεξαρτήτως μόρφωσης ή ικανοτήτων. Είναι πλήγμα, που όχι απλά υφίσταται, παρά διηνεκώς και αδιαλείπτως εξελισσόμενη κατάσταση, η οποία και αποτελεί αίτιο της εθνικής οικονομικής μας κρίσεως, που απασχολεί τους πάντες.

Είναι ξεκάθαρα ευρέως αποδεκτή η διαπίστωση ότι η ανεργία έχει δραματικές συνέπειες για όλους. Οι άνθρωποι που αντιμετωπίζουν πρόσωπο με πρόσωπο την απουσία εργασίας από τη ζωή τους, καταφεύγουν σε ποικίλες στερήσεις και διαρκείς περικοπές. Δεν εξοικονομούν τους οικονομικούς πόρους που χρειάζονται και ζουν στην ένδεια. Στερού-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

νται το δικαίωμα για δημιουργία, που ανήκει κανονικά σε όλους μας. Συνεπώς, παρατηρείται η έλευση ψυχική εξασθένιση σ' αυτούς, η θλίψη, η απογοήτευση και οι τάσεις ενοχής, η μοναξιά και η απομόνωση. Πλειστάκις ο άνεργος καταφεύγει σε πράξεις αντικοινωνικού χαρακτήρα, στη βιαιότητα, στην εγκληματικότητα.

Είναι σαφώς μεγάλο το πρόβλημα της ανεργίας και η επίλυσή του επιτακτική ανάγκη. Πώς όμως θα μπορούσαμε, ώστε η ανεργία να περάσει οριστικά στο παρελθόν; Πώς θα αντιμετωπίσουμε την ανεργία; Οποσδήποτε νέες θέσεις θα μπορούσαν να καταλάβουν νέοι άνθρωποι, αν μειωθεί το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των εργαζομένων ή οι ώρες εργασίας τους εβδομαδιαίως. Για παράδειγμα, θα ωφελήσει πολλούς αναπληρωτές καθηγητές, αν αναλάβουν τη διδασκαλία των φροντιστηριακών μαθημάτων της Α' Λυκείου. Επιπλέον, θα βοηθήσει η στροφή των μαθημάτων σε πρακτικούς κλάδους, χωρίς αυτό να σημαίνει έλλειψη μόρφωσης γι' αυτούς. Κάτι τέτοιο θα γίνει, αν πάψουν οι προκαταλήψεις. Επαγγέλματα, όπως αυτό του δικηγόρου, είναι κοινωνικά αποδεκτά, ενώ άλλα κατακρίνονται.

Τέλος, είναι αναγκαία η βοήθεια των ανέργων από το κράτος με επιπλέον επιδόματα ή σεμινάρια που θα τους δείξουν ότι δεν είναι αποκομμένοι από την κοινωνία, από τον πολιτισμό. Στην περίπτωση που το κράτος θα έχει πετύχει την εξάλειψη της ανεργίας, θα έχει εξαλείψει ένα αίτιο των οικονομικών μας προβλημάτων. Τότε η οικονομία θα μπορέσει να ακολουθήσει ανοδική πορεία και η άρση της αυτή, θα φέρει τη γενική άνοδο του κράτους. Η Ελλάδα θα αποκτήσει τη θέση αξιοπρέπειας, τη θέση ισχύος, τη θέση που της αξίζει και θα προκαλεί θαυμασμό στο εξωτερικό και εθνική υπερηφάνεια στους Έλληνες. Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Ευβοίας, Μιχαήλ Κατσικούλης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΣΙΚΟΥΛΗΣ (Νομού Εύβοιας): Από Χαλκίδα πιό συγκεκριμένα.

Το θέμα των οικονομικών, είναι ένα θέμα που δεν συζητιέται μέσα σε τέσσερα λεπτά, αλλά ούτε και σε τέσσερις χιλιάδες χρόνια, γιατί είναι μια αστείρευτη πηγή προβλημάτων. Λύνεις το ένα και παρουσιάζεται κάποιο άλλο.

Τέλος πάντων, πάνω στο χρόνο που μου δίνεται, θα καυτηριάσω ένα θέμα που συζητιέται πολύ τον τελευταίο καιρό, που έχει σχέση με την ένταξή μας στην ΟΝΕ. Βλέπουμε και βλέπει και όλος ο κόσμος στην τηλεόραση τον κ. Σημίτη να έχει «μαλλιάσει η γλώσσα του» να λέει συνέχεια ότι με την ένταξη στην ΟΝΕ, θα γίνουμε ισότιμα μέλη με τους Ευρωπαίους και η ανάπτυξη της χώρας μας θα φτάσει πολύ ψηλά. Λέει επίσης ότι πρέπει να γίνουν πολλές θυσίες για να μπει η Ελλάδα στην Ευρώπη της πρώτης ταχύτητας και όχι της δεύτερης. Και εδώ, τίθεται ένα ερώτημα που είναι πολύ σημαντικό κατά την άποψή μου: Αν γίνεται λόγος για ισότιμα μέλη

στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τότε τί δουλειά έχει η πρώτη ταχύτητα με τη δεύτερη;

Ένα άλλο ζήτημα είναι ότι οι θυσίες βέβαια που απαιτούνται είναι τεράστιες. Αλλά κατά τη γνώμη μου, δεν υπήρχε κανένας λόγος βιασύνης για να γίνει αυτή η ενέργεια τώρα. Δηλαδή, έπρεπε πρώτα να προετοιμαστεί το έδαφος εδώ στην Ελλάδα, να γίνουν οι απαραίτητες θυσίες χωρίς βιασύνη και μετά να μπούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς κανένα πρόβλημα.

Το έδαφος δεν προετοιμάστηκε και μπήκαμε απότομα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γι' αυτό τώρα ο ελληνικός λαός καλείται να πληρώσει όλα αυτά τα προβλήματα. Οι θυσίες που γίνονται είναι σε βάρος του ελληνικού λαού και αυτό το βλέπουμε καθημερινά. Οι ΔΕΚΟ πουλιούνται και οι τράπεζες παίρνουν σειρά με την ΙΟΝΙΚΗ πρώτη και καλύτερη. Τα εργοστάσια πουλιούνται σε ιδιώτες. Κάποια στιγμή δεν θα υπάρχει ίχνος ελληνικής οικονομίας. Όλα θα τα έχουν πάρει οι ιδιώτες. Φυσικό και επόμενο είναι μετά να έλθει κάποιος και να πει, η χώρα δεν σας ανήκει, γιατί δεν έχετε περιουσιακά στοιχεία.

Αυτό δεν αποτελεί μόνο πρόβλημα της οικονομίας της χώρας και του εργοστασιακού κλάδου. Αποτελεί πρόβλημα και για όλους τους κλάδους που ασχολούνται με την ελληνική οικονομία, όπως είναι οι γεωργοί, οι κτηνοτρόφοι, αυτοί που ασχολούνται με τη γη γενικότερα, γιατί καλούνται και αυτοί να πληρώσουν με το παραπάνω αυτά τα προβλήματα, γιατί η παραγωγή συνεχώς μειώνεται και δεν ξέρω το λόγο. Γιατί κάνουμε συνεχώς εισαγωγές από ξένες χώρες, ενώ η Ελλάδα μπορεί να παράγει πραγματικά τα πάντα. Δεν υπάρχει ένα προϊόν που να μην μπορεί να παράγει η Ελλάδα. Και όμως εμείς κάνουμε εισαγωγές από ξένες χώρες, με αποτέλεσμα όλες οι αποθήκες να γεμίζουν και να σαπίζουν μέσα τα προϊόντα, όπως το βαμβάκι, ο καπνός.

Πιστεύω ότι είναι λανθασμένη η ενέργεια αυτή, ότι βιαστήκαμε δηλαδή να μπούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είχαμε όλο το χρόνο και όλη την καλή διάθεση και εμείς οι πολίτες να αναπληρώσουμε τα κενά για να μπούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ένα άλλο θέμα που θίχτηκε είναι η φοροδιαφυγή. Όλοι μίλησαν για τους φοροφυγάδες απλούς πολίτες. Εδώ υπάρχουν τεράστιες βιομηχανίες όπως είναι και το τσιμεντάδικο εκεί στη Χαλκίδα που πραγματικά χρωστάει δισεκατομμύρια στη ΔΕΗ. Αυτό το θέμα πρέπει να λυθεί, γιατί είναι πραγματικά υπέρογκα τα ποσά που χρωστούνται.

Τέλος, θα πρέπει πρώτα να βλέπουμε τα προβλήματα φοροδιαφυγής των μεγάλων κεφαλαίων, δηλαδή του Βαρδινογιάννη που πριν από ενάμισυ χρόνο περίπου του χαρίστηκαν διακόσια δισεκατομμύρια δραχμές που νοίκιασε τις ελληνικές αποθήκες πετρελαίου.

Το θέμα δεν είναι τί κάνει ο λαός, αλλά πώς καταπολεμούνται τα προβλήματα από ψηλά. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η έφηβος Βουλευτής Ξένη Κατσουπάκη, νομού Δράμας έχει το λόγο.

ΞΕΝΗ ΚΑΤΣΟΥΠΑΚΗ (Νομός Δράμας): Θα μπορούσα να αναλώσω το χρόνο μου και με τούτη εδώ την ευκαιρία που μου δόθηκε σε χιλιοειπωμένες αντιρροπαντικές λύσεις του τύπου, φυτέψτε δέντρα, μη ρίχνετε σκουπίδια, μεριμνήστε για την οικολογική συνείδηση των παιδιών, όμως δεν θα το κάνω. Θα προσπαθήσω να καταθέσω τον προσωπικό μου προβληματισμό κινούμενη γύρω από δυο συγκεκριμένους άξονες.

Ο πρώτος αφορά το συσχετισμό δύο ιδεολογικών τοποθετήσεων που είναι φαινομενικά ασύνδετες, την οικολογία και το φεμινισμό. Μια πρώτη ματιά δεν αφήνει να αναφανούν παρά ελάχιστες μόνο σχέσεις ανάμεσα στους στόχους του οικολογικού και φεμινιστικού κινήματος. Πολύ γρήγορα, όμως, αναγνωρίζουμε ότι η δράση ενάντια στον υπερπληθυσμό και ο αγώνας για την ελευθερία στις αντισυλληπτικές μεθόδους οδηγούν σε κοινές διεκδικήσεις.

Για να σας πείσω για τη συνάφεια των δυο αυτών αντικειμένων, θα καταφύγω στη χρήση και ερμηνεία δύο δεδομένων, το πρώτο είναι η αναμνηστική του παρελθόντος και το δεύτερο είναι η εμβριθής μελέτη των κύριων πεποιθήσεων του φεμινισμού. Γυρνώντας πίσω στο παρελθόν, ο ισχυρισμός ότι η οικολογική καταστροφή έχει τις ρίζες της στην παλαιολιθική εποχή, παρουσιάζεται βάσει στοιχείων όλο και πιο αδιάτρητος. Η κατ΄εξοχή των «ανδρικών» στοιχείων στις κοινωνίες είχε καταστροφικό χαρακτήρα. Όπως ολέθριο χαρακτήρα είχε και σε παλαιότερες εποχές. Κατά την πλειστοκαινο εποχή λ.χ. η ανθρωπότητα οδηγούνταν εξ αιτίας του ακώλυτου ανδρικού κυνηγιού στο λοιμό, οι γυναίκες όμως εφευρίσκοντας τη γεωργία, έδωσαν τη λύση.

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να γίνει μία διευκρινιστική σημείωση. Σε κάθε κοινωνία υπάρχουν ιδιότητες που τις λένε «ανδρικές», όπως η δύναμη, η επιθετικότητα, η προτεραιότητα της λογικής και άλλες που καλούνται «γυναικείες» όπως η διαίσθηση, η κατανόηση, το ένστικτο συντήρησης χωρίς βέβαια αυτές να είναι δεσμευτικές για τα δύο φύλα αλλά να εξαρτώνται από την πολιτιστική διαμόρφωση της κοινωνίας.

Αυτό που θέλω να πω είναι ότι μία γυναίκα δε μπορεί να έχει συνεχώς γυναικείες ιδιότητες, αλλά και ανδρικές σε κάποιες φάσεις της ζωής της.

Εξετάζοντας κατά δεύτερο το κύριο επιχείρημα του φεμινισμού, είναι εύκολο να διακρίνουμε τον οικολογικό του προσανατολισμό. Οι γυναίκες αρνούμενες το ρόλο του αντικειμένου διασκέδασης, αρνούνται και να αποτελούν την πρόφαση για την κατανάλωση προϊόντων αμφίβολης αξίας (ανόητα ρούχα, ανόητα απορροπαντικά) που πλαισιώνουν το γυναικείο περιβάλλον που κατά τη γνώμη μου εσφαλμένα και άδικα έχουν δημιουργήσει οι διαφημιστές κ.λπ.

Επομένως, κατά την άποψή μου, η ουσιαστική λύση στο

οικολογικό πρόβλημα είναι η επιστροφή των δύο βασικών πηγών πλούτου, της αναπαραγωγής και του περιβάλλοντος στις γυναίκες και η επικράτηση των γυναικείων χαρακτηριστικών στην κοινωνία. Αυτό βέβαια μπορεί να γίνει όχι μόνο από τις γυναίκες, αλλά και από τους άνδρες.

Μια φεμινιστική επανάσταση θα μπορούσε να αποβεί ένας αποφασιστικός παράγοντας για την επίτευξη μιάς νέας οικολογικής ισορροπίας.

Το δεύτερο ζήτημα το οποίο θέλω να θίξω για να σας κάνω κοινωνούς μιας ειδεχθούς πραγματικότητας, είναι η λειτουργία πυρηνικών σταθμών. Επιτρέψτε μου να μιλήσω γι' αυτόν που γνωρίζω καλά, γι' αυτόν που απέχει μόλις εκατόν πενήντα χιλιόμετρα από τη Δράμα. Το Κοζλοντούϊ είναι μια συνεχής πηγή ατυχημάτων και ιδού η απόδειξη:

Στις 18.9.96 –σας παρακαλώ την προσοχή σας σ' αυτό, γιατί κατά την άποψή μου είναι σημαντικό– στον αντιδραστήρα νούμερο 6 σταμάτησαν αναγκαστικά τη λειτουργία του ενός στροβίλου και αποσύνδεσαν τον αντιδραστήρα από το δίκτυο, επειδή –αν είναι δυνατόν– ένας εργάτης σκάβοντας έξω από το κτίριο του αντιδραστήρα έκοψε ένα καλώδιο που τροφοδοτούσε το σύστημα ελέγχου των αντλιών.

Στις 1.11.96 σημειώθηκε πυρκαγιά στον εκτός, ευτυχώς, λειτουργίας αντιδραστήρα νούμερο 1. Κατά τη διάρκεια συγκολλήσεων σε έναν αγωγό ατμού πήρε φωτιά η μόνωση. Χρειάστηκαν δεκαπέντε ολόκληρα λεπτά μέχρι να σβήσουν την πυρκαγιά.

Και όλα αυτά βέβαια επαναλαμβάνονται με τραγική συχνότητα.

Δεν είναι όμως η συντελεσμένη πραγματικότητα που με φοβίζει τόσο όσο το απειλητικό μέλλον. Το Κοζλοντούϊ είναι το παρόν, το πυρηνικό εργοστάσιο του Ακουγιού στην Τουρκία αποτελεί τη μελλοντική νέφωση που θα επισκιάσει τις υπάρξεις όλων μας. Η διαδικασία του διαγωνισμού για την κατασκευή του συγκεκριμένου εργοστασίου ολοκληρώθηκε τον Απρίλιο του 1997 και ο αντιδραστήρας των 600MW τύπου candu θα ενεργοποιηθεί το 2006. Πόσο ασφαλείς όμως μπορούμε να νιώθουμε, όταν ήδη γνωρίζουμε την έντονη σεισμικότητα της περιοχής, όταν ήδη γνωρίζουμε την παντελή έλλειψη οικολογικής συνείδησης, όχι μόνο του πληθυσμού της Τουρκίας αλλά και της ίδιας της Κυβέρνησης, η οποία απέκρυψε από τον πληθυσμό το ατύχημα στο Τσερνομπίλ;

Η από θαλάσσης μεταφορά καυσίμων και αποβλήτων προς και από τον αντιδραστήρα είναι επικίνδυνη και εμείς φέτος παιανίζουμε για το έτος των θαλασσών ενώ ήδη υπογράφουμε το θάνατο του Αιγαίου.

Και στον ήδη νεφελώδη ορίζοντα προστίθεται μια ακόμη ζοφερή πρόβλεψη: Η πιθανή χρησιμοποίηση της Βόρειας Κύπρου ως πυρηνικού σκουπιδότοπου. Και σε αυτό τον τομέα ζητώ τη βοήθεια όλων των παιδιών που προέρχονται από την Κύπρο.

Παρ' όλα αυτά ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Πάγκαλος με

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ανεξήγητη και εξοργιστική αισιοδοξία δήλωνε από τη Βουλή στις 18 Φεβρουαρίου ότι η Τουρκία δεν πρόκειται να παραγάγει πυρηνικά όπλα, διότι κάτι τέτοιο αντίκειται στα συμφέροντα των μεγάλων δυνάμεων. Και εμείς θα πρέπει να ομφαλοσκοπούμε, να περιφέρουμε έτσι άσκοπα τις υπάρξεις μας ως το 2006; Κάποιος άθλος θα υπάρχει και για μας, όμως θα πρέπει να κάνουμε τα λόγια πράξη τώρα. Χτες ήταν ήδη αργά.

Συγχωρέστε με αν σας κούρασα με τόσες λεπτομέρειες, με τόσα επιμέρους στοιχεία. Το όλο ζήτημα είναι του ακουγιού, που σημαίνει «το λευκό ποτάμι να παραμείνει λευκό και να μη γίνει μαύρο». Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Την ευχαριστούμε και εμείς.

Έχουμε άλλους δύο συναδέλφους να μιλήσουν. Πριν όμως δώσω το λόγο, έχω να σας επαναλάβω το εξής: Αν κάποιος από σας που δεν μίλησαν ή που δεν ήταν έτοιμοι θέλουν να μιλήσουν αύριο, μπορούν να το δηλώσουν ακόμη και τώρα.

Επίσης, όσοι θέλετε από εσάς, μπορείτε να κάνετε προτάσεις, που δεν περιλαμβάνονται στο Κείμενο της Σύνθεσης, αύριο το πρωί με την έναρξη της συνεδρίασης. Οι προτάσεις σας πρέπει να είναι συγκεκριμένες.

Τα άλλα θα τα πούμε αύριο, εφόσον υποβάλετε τις προτάσεις σας. Βεβαίως, αυτές τις προτάσεις θα τις δει ο κ. Μελισσάρης και θα μπουν στη ψηφοφορία. Μιλώ γι' αυτές που δεν συμπεριλαμβάνονται στα Κείμενα της Σύνθεσης. Αλλά σας το λέω, γιατί κάποιος από σας μπορούν απόψε να γράψουν τις προτάσεις τους.

Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής από τη Αμμόχωστο Γεώργιος Μαυρουδής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ (Αμμόχωστος): Κύριε Πρόεδρε, αν είναι δυνατόν θα ήθελα να μιλήσω αύριο, για να μπορέσω να προετοιμάσω καλύτερα το θέμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο τελευταίος ομιλητής είναι ο έφηβος βουλευτής Δημήτριος Σταμουλάκης από τα Τρίκαλα.

Ορίστε κύριε Σταμουλάκη, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΟΥΛΑΚΗΣ (Νομός Τριφάλων): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, κύριε Γενικό Γραμματέα της Βουλής, αγαπητοί συνάδελφοι, το θέμα με το οποίο ασχολήθηκα στην εργασία μου ήταν διαφορετικό, ήταν για το ρατσισμό. Γι' αυτό δεν θα σας κουράσω πολύ. Θέλω να συνδυάσω τον ατομισμό με τον οικονομικό τομέα.

Χαθήκαμε μέσα σ' έναν κόσμο ατομισμού, ευδαιμονισμού, αμοραλισμού και κερδολαγνείας. Μας ενδιαφέρει μόνο πώς θα αποκτήσουμε υλικά αγαθά και όχι πώς θα βοηθήσουμε το ίδιο το κράτος, το συνάνθρωπό μας, το περιβάλ-

λον. Γίναμε ένας ψεύτικος αριθμός, ένα ψεύτικο ανώνυμο πλήθος. Γι' αυτό η οικονομία μας χάνεται. Αντιμετωπίζει προβλήματα που τα ακούμε καθημερινά. Δεν θα αναμασήσω τα ίδια. Το μόνο που θέλω να τονίσω είναι ότι πρέπει να βρεθούν λύσεις, λύσεις εφικτές που θα βοηθήσουν τον τόπο. Ας πάντουν άρχοντες και αρχόμενοι να σκέπτονται τον εαυτό τους. Ας βοηθήσουμε οικονομικά την παιδεία, τη γεωργία και γενικά τα αναπτυξιακά έργα. Ας ξεφύγουμε από τον κόσμο του ατομισμού.

Όσον αφορά το περιβάλλον, παρατηρώ ότι η άγνοια πάνω σε αυτό το σοβαρό θέμα είναι μεγάλη. Αν γνωρίζαμε το πόσο έχουμε επιδράσει στη φύση και πόσο έχουμε αλλοιώσει το περιβάλλον, ίσως να κάναμε όλοι κάτι, για να βοηθήσουμε συνειδητά και όχι να χαθούμε μέσα σε λόγια. Όταν και το τελευταίο δένδρο κοπεί, όταν και ο τελευταίος ποταμός μολυνθεί, να δούμε τι θα κάνουμε με τα χρήματά μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ήταν ο τελευταίος ομιλητής για σήμερα.

Θεωρήστε όχι κολακεία, αλλά ειλικρινή την άποψή μου ότι όλες οι τοποθετήσεις σας ήταν μεστές και εμπειρισταωμένες. Αυτό δίνει ελπίδα, θάρρος και μεγάλη ικανοποίηση σε μας τους μεγαλύτερους. Συγχαρητήρια σε όλους σας.

Τώρα μήπως θέλει κανείς να δευτερολογήσει, ή να δευτερολογήσετε αύριο;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Αύριο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Πριν τελειώσει η συνεδρίασή μας, θα επαναλάβω αυτά που πρέπει να γίνουν αύριο. Θα υποβάλετε τις προτάσεις σας με την έναρξη της συζήτησης. Μία ώρα πριν τη λήξη της συνεδρίασης θα τεθούν σε ψηφοφορία τα κεφάλαια του Κειμένου της Σύνθεσης που είναι από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, αρμοδιότητος της επιτροπής μας που οι νέες προτάσεις που θα υποβληθούν αύριο από εσάς αν, βέβαια, συμπεριλαμβάνονται στη σύνθεση. Επίσης, θα γίνει κλήρωση πέντε ομιλητών για την Ολομέλεια, εξαιρουμένων των εφήβων βουλευτών από την Κύπρο και την ομογένεια που θα γίνει με ειδική διαδικασία από την Επιτροπή Προγράμματος.

Θέλω να πάλι να σας ευχαριστήσω και να σας ευχηθώ υγεία και καλή πρόοδο.

Στη συνέχεια και ώρα 19.15' λύεται η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ